

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г. и бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г.)

§ 1. Член 19 се изменя така:

„Отговорност на трето лице

Чл. 19. (1) Който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, както и лице, което по силата на нотариално заверено пълномощно от управителя на юридическо лице управлява цялостната му дейност, укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

(2) Управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, както и лице, което по силата на нотариално заверено пълномощно от управителя на юридическо лице управлява цялостната му дейност, носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 в случаите, в които недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;

2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

(3) Отговорност по ал. 2 носят мажоритарни съдружници или акционери, когато действията са извършени по тяхно решение, с изключение на гласувалите против.

(4) Отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

(5) Мажоритарните собственици на капитала, включително мажоритарните съдружници или акционери, имащи това качество към момента на възникване на задълженията, които недобросъвестно прехвърлят притежавани от тях дялове или акции така, че да престанат да бъдат мажоритарни съдружници или акционери, отговарят за непогасените задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Отговорността е пропорционална на участието им в отчуждената част от капитала. Недобросъвестност е налице, когато съдружникът или акционерът е знаел, че дружеството е свръхзадлъжняло или неплатежоспособно и разпореждането е извършено преди обявяването на несъстоятелност или отхвърлянето на искането за обявяване в несъстоятелност.

(6) Отговорността по ал. 5 носят и лицата, съдружници или акционери, които притежават миноритарни дялове от капитала, когато едновременно или последователно за период, не по-дълъг от 3 месеца, недобросъвестно прехвърлят дружествени дялове или акции, чиято обща сума представлява мажоритарен дял от капитала. Тази алинея не се прилага за дружества, чиито акции са предмет на публично предлагане.

(7) Лицата, които са действали в скрито съучастие дължат солидарно с неплатежоспособното юридическо лице неплатените задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски така, както биха възникнали за неплатежоспособното юридическо лице.

(8) Собствениците на капитала, включително съдружниците или акционерите, които са получили скрито разпределение на печалбата, отговарят за неплатените задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на юридическото лице за периода, в който са притежавали това качество, до размера на полученото освен ако скритото разпределение е декларирано.

(9) Смята се, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2 и 3, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията до една година от декларирането и/или издаването на акта за установяване на задължението.

(10) Смята се, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2, 3 и 5, когато действието е извършено, след като е образувано производство по реда на този кодекс за контрол по спазване на данъчното и/или осигурителното законодателство до шест месеца от приключване на производството.“

§ 2. В чл. 72 се създава ал. 3:

„(3) Данъчна и осигурителна информация са и данните, получени по реда на взаимната помощ и административното сътрудничество, включително обмена на информация, с други държави при условията на глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V и раздел VI, глава двадесет и седма „а“ и глава двадесет и седма „б“. Разкриването на информацията по изречение първо се извършва само при условията и по реда, предвидени в международен договор, по който Република България е страна, или в глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V и раздел VI, глава двадесет и седма „а“ или глава двадесет и седма „б“.“

§ 3. В чл. 73, ал. 2 т. 3 се изменя така:

„3. предоставянето на данни при осъществяването на взаимна помощ и административно сътрудничество, включително обмен на информация, при условията и по реда на глава шестнадесета, раздели IIIa, IV,

V и раздел VI, глава двадесет и седма „а“, глава двадесет и седма „б“, както и по силата на регламенти на Европейския съюз;“.

§ 4. В чл. 74, ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. писмено искане на генералния директор на Европейската служба за борба с измамите или определено от него лице, както и на директора на дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ на Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждано административно разследване;“.

§ 5. В чл. 114, ал. 1, в изречение второ след думите „чл. 143м, ал. 1“ се добавя „или чл. 269щ, ал. 3“, а след думата „държава“ се поставя точка и текстът докрая се заличава.

§ 6. В чл. 127а, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на акцизни стоки“.

§ 7. В чл. 142, ал. 5 се създава изречение трето:

„В случаите, когато са изплатени доходи на повече от пет лица, декларацията се подава само по електронен път във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.“

§ 8. В чл. 142б, ал. 4 в изречение първо след думите „съществуваща сметка“ се добавя „и не е била длъжна да я събира по реда на този кодекс или на друг закон“.

§ 9. В чл. 142в, ал. 5 в изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „с която има договореност“.

§ 10. В чл. 142е, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „данни за адреса“ се заменят с „данни за последния адрес“.

2. В т. 2, буква „б“ думата „актуален“ се заменя с „последен“.

§ 11. В чл. 142ж, ал. 4 след думите „търсенето в досието“ се добавя „по ал. 3“.

§ 12. В чл. 142и, ал. 1, т. 3, буква „б“ думата „актуален“ се заменя с „последен“.

§ 13. В чл. 142л, ал. 7, в изречение второ думите „Съединените американски щати“ се заменят с „всяка участваща юрисдикция, за която има индикация, че титулярят на сметката може да е местно лице за данъчни цели в резултат на промяната в обстоятелствата, както и на участващата юрисдикция, посочена в първоначалната декларация.“

§ 14. В чл. 142н се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 1 се създават букви „г“ и „д“:

„г) когато не получи декларацията по буква „в“, подбуква „бб“, предоставящата информация финансова институция прилага процедурите за комплексна проверка по чл. 142е, ал. 1, т. 2, за да определи дали контролиращите лица са лица, за които се предоставя информация;

д) когато финансовата институция не открие индикация по чл. 142е, ал. 1, т. 2 в своите записи, тя не предприема последващи действия, докато не настъпи промяна в обстоятелствата, която да доведе до появата на индикация, свързана с контролиращите лица.“

2. В ал. 5 думите „реда на този член“ се заменят с „реда, предвиден в ал. 6-8, в срок до по-късната от следните две дати:

1. последния ден на съответната календарна година, или

2. деветдесет календарни дни след съобщението или откриването на промяната в обстоятелствата.“

3. Създават се ал. 6-8:

„(6) За определяне дали образуванието е лице, за което се предоставя информация, предоставящата информация финансова институция трябва да получи декларация или обосновани обяснения и документи,

подкрепящи достоверността на първоначалната декларация или документи, както и да запази тяхно копие. Когато предоставящата информация финансова институция не успее да получи декларация или да потвърди достоверността на първоначалната декларация или документи, титулярят на сметката се счита за лице, за което се предоставя информация на всяка юрисдикция, за която има индикация, че то е местно лице за данъчни цели, както и на юрисдикцията, посочена в първоначалната декларация.

(7) За определяне дали образуването е финансова институция, активно нефинансово образование или пасивно нефинансово образование, предоставящата информация финансова институция трябва да получи допълнителни документи или декларация, за да определи статута на титулярят на сметката. Когато предоставящата информация финансова институция не успее да получи допълнителни документи или декларация, титулярят на сметката се счита за пасивно нефинансово образование.

(8) За определяне дали някое от контролиращите лица на пасивно нефинансово образование е лице, за което се предоставя информация, предоставящата информация финансова институция трябва да получи декларация или обосновани обяснения и документи, подкрепящи достоверността на първоначалната декларация или документи, както и да запази тяхно копие. Когато предоставящата информация финансова институция не успее да получи декларация или да потвърди достоверността на първоначалната декларация или документи, тя следва да използва процедурата по чл. 142е, ал. 1, т. 2, за да определи дали контролиращите лица са лица, за които се предоставя информация.“

§ 15. В чл. 142п се създава ал. 7:

„(7) Когато е налице промяна в обстоятелствата по отношение на нова сметка на образование, вследствие на която предоставящата информация финансова институция знае или има причина да знае, че декларацията или друга документация, свързана със сметката, е невярна или ненадеждна, предоставящата информация финансова институция определя отново статута на сметката по реда на чл. 142н, ал. 5-8.“

§ 16. В чл. 142р, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В изречение второ след думите „чл. 142е, ал. 1, т. 2 се поставя точка и текстът докрая се заличава.

2. Създава се изречение трето:

„Когато предоставящата информация финансова институция знае или има причина да знае, че физическото лице е лице, за което се предоставя информация, тя прилага процедурите за комплексна проверка по чл. 142е или чл. 142л.“

§ 17. В чл. 142с ал. 2 се отменя.

§ 18. В чл. 142т се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) При откриване на нова сметка на физическо лице или на образуване предоставящата информация финансова институция може да използва декларация от това лице, получена по реда на чл. 142л и 142п, освен ако знае или има причина да знае, че декларацията е невярна или ненадеждна. При промяна в обстоятелствата предоставящата информация финансова институция изисква нова декларация от лицето, която се отнася за всяка от сметките.“

2. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

§ 19. В чл. 142у, ал. 2, т. 1 накрая се добавя „и на прилагане на законодателството в областта на тези данъци“.

§ 20. В чл. 142щ след думата „контролира“ се добавя „правилата, по които се извършва комплексната проверка, резултатите от проверката, предоставянето на информацията и“.

§ 21. В чл. 143 ал. 4 се изменя така:

„(4) При постъпило от друга държава искане за обмен на информация по ал. 1 и при условията на взаимност министърът на финансите или упълномощено от него лице може да поиска от съда да разкрие банкова тайна по смисъла на чл. 62 от Закона за кредитните институции, застрахователна тайна по смисъла на чл. 149, ал. 1 от Кодекса за застраховането, тайна по смисъла на чл. 35, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти и чл. 133 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа или по смисъла на друга разпоредба на българското законодателство за опазване на поверителността на парични фондове, финансови активи и друга собственост, когато от изложените факти в

искането за обмен на информация е ясно, че то е отправено в съответствие с изискванията за обмен на информация в съответния международен договор.“

§ 22. В чл. 143а, ал. 1 думите „необходима за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б“ се заменят със „за която може да се предвиди, че е от значение за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци“.

§ 23. В чл. 143г, ал. 4 думите „информация от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.

§ 24. В чл. 143д се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „информация, която е от значение за установяване на данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.

2. В ал. 2 след думите „по електронен път“ се добавя „чрез мрежата CCN“.

§ 25. В чл. 143е, ал. 1 думите „информация, която е от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.

§ 26. В чл. 143ж се правят следните изменения:

1. В ал. 4 думите „в тримесечен срок от получаване на искането местният запитан орган уведомява запитващия орган“ се заменят с „местният запитан орган уведомява запитващия орган незабавно, но не по-късно от три месеца от получаването на искането“.

2. В ал. 5 думите „в срок един месец от датата на получаване на искането той уведомява запитващия орган“ се заменят с „той уведомява запитващия орган незабавно, но не по-късно от един месец след получаването на искането“.

§ 27. В чл. 143з се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 5 се отменя.

2. Създават се ал. 10-16:

„(10) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и с Европейската комисия информация за издадени, изменени или подновени предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване.

(11) Информацията по ал. 10 се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечието, през което предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. Информацията може да се обменя на всеки официален или работен език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.

(12) Информацията по ал. 10 не се обменя в случаите, в които предварителното трансгранично данъчно становище се отнася единствено за данъчните задължения на едно или повече физически лица.

(13) Информацията по ал. 10 съдържа следните данни:

1. идентификационни данни на лицето, за което е издадено предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване и – при възможност, на групата, към която то принадлежи;

2. обобщение на съдържанието на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, включително общо описание на съответната стопанска дейност или сделката/поредицата от сделки, което не води до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна, на търговски процес или на информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;

3. датите на издаване, изменение или подновяване на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;

4. началната и крайната дата, от която или до която се прилага предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена;

5. вида на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;

6. стойност на сделката/поредицата от сделки, ако е посочена в предварителното трансгранично данъчно становище или в предварителното споразумение за ценообразуване;

7. описание на критериите, използвани за определяне на трансферното ценообразуване или на трансферната цена – по отношение на предварителни споразумения за ценообразуване;

8. посочване на метода, използван за определяне на трансферното ценообразуване или на трансферната цена – по отношение на предварителни споразумения за ценообразуване;

9. посочване на други държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или от предварителното споразумение за ценообразуване;

10. идентификационни данни на лицата от други държави членки, които може да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или от предварителното споразумение за ценообразуване, като се посочат и държавите членки, с които засегнатите лица са свързани;

11. посочване дали предоставената информация се основава на предварителното трансгранично данъчно становище или на предварителното споразумение за ценообразуване, или на искането по чл. 143с, ал. 4.

(14) С искането за издаване на предварително трансгранично данъчно становище лицето предоставя данните по ал. 13, т. 1, 6, 9 и 10, както и всяка друга информация и документи, необходими за издаване на данъчното становище.

(15) Данните по ал. 13, т. 1, 2, 7 и 10 не се предоставят на Европейската комисия.

(16) Пълните текстове на предварителните трансгранични данъчни становища и предварителните споразумения за ценообразуване, както и допълнителна информация, свързана с тях, могат да бъдат обменяни по реда на чл. 143д и 143е."

§ 28. В чл. 143и, ал. 1 в основния текст думите „информация от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.

§ 29. В чл. 143о, ал. 1 думите „относно установяването на задължения за данъци по чл. 143б в резултат на получената информация“ се заменят със „за резултатите от използването на получената информация“.

§ 30. В чл. 143п се правят следните допълнения:

1. В ал. 2, т. 1 накрая се добавя „и на прилагане на законодателството в областта на тези данъци“.

2. В ал. 6 накрая се добавя „и на защитения централен регистър на държавите членки за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване“.

§ 31. В чл. 143р, ал. 4 думите „за установяване на данъци“ се заличават.

§ 32. В чл. 143с се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „получена от трета държава информация може да бъде необходима за установяването или събирането на данъци по чл. 143б“ се заменят с „от трета държава бъде получена информация, за която може да се предвиди, че е от значение за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци“.

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Двустранните или многостранните предварителни споразумения за ценообразуване с трети държави се изключват от обхвата на автоматичния обмен на информация по чл. 143з, ал. 10, когато международен договор, въз основа на който е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, не позволява разкриването му на трета страна. В този случай по реда на автоматичния обмен се обменя само информацията по чл. 143з, ал. 13, която се съдържа в искането за издаване на двустранното или многостранното предварително споразумение за ценообразуване.

(5) Споразуменията по ал. 4 се обменят по реда на чл. 143и, в случай че международният договор, въз основа на който е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, позволява разкриването му и компетентният орган на третата държава е дал разрешение за разкриване на информацията.“

§ 33. В глава шестнадесета наименованието на раздел VI „Процедура за обмен на информация с държавите – членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания“ се изменя така:

„Раздел VI

Особени правила за автоматичния обмен на отчети по държави”

§ 34. Член 143т се изменя така:

„Предмет

Чл. 143т. (1) Този раздел урежда реда за осъществяване на административно сътрудничество чрез автоматичен обмен на отчети по

държави, съдържащи информация за разпределението на приходите, печалбите, активите и данъците на предприятия, които са част от многонационална група предприятия (МГП).

(2) Автоматичният обмен на информация по този раздел е системното предоставяне на предварително определена информация на държава - членка на Европейския съюз или на други юрисдикции, с които Република България има влязло в сила специално международно споразумение, без отправено искане, на определен интервал от време."

§ 35. Член 143у се изменя така:

„Компетентен орган и обхват на автоматичния обмен на отчети по държави

Чл. 143у. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя подадените от предоставящо информация предприятие отчети по държави с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз или на други юрисдикции, с които Република България има влязло в сила специално международно споразумение.

(2) Отчетите по държави се предоставят на държава членка или на друга юрисдикция, на която съставно предприятие на МГП е местно лице за данъчни цели или има място на стопанска дейност.

(3) Автоматичният обмен на отчети по държави по ал. 1 се осъществява по отношение на МГП, които съгласно консолидираните им финансови отчети имат общи приходи, надвишаващи 1 466 872 500 лева за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

(4) Предоставянето на информацията се извършва в 15-месечен срок считано от края на данъчната година на МГП, за която се отнася отчетът по държави.

(5) Автоматичният обмен на отчети по държави се осъществява веднъж годишно по електронен път чрез мрежата CCN или по друг одобрен начин. Информацията се предоставя на всеки официален или работен език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила."

§ 36. Член 143ф се изменя така:

„Отчет по държави

Чл. 143ф. (1) Отчетът по държави се предоставя ежегодно на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от

предоставящо информация предприятие в 12-месечен срок считано от края на отчетната данъчна година за МГП.

(2) Отчетът по държави трябва да съдържа следната информация за МГП:

1. обобщена информация относно размера на приходите, печалбата (загубата) преди облагане с данък, платения подоходен/корпоративен данък, начисления подоходен/корпоративен данък, регистрирания капитал, натрупаната печалба, броя на наетите лица и материалните активи, различни от парични средства или парични еквиваленти - за всяка държава членка или друга юрисдикция, в която МГП извършва дейност;

2. данни за всяко съставно предприятие на МГП, като се посочва държавата членка или друга юрисдикция, на която то е местно лице за данъчни цели, държавата/юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено, когато тя е различна от държавата/юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, както и характерът на основната стопанска дейност или дейности.

(3) Отчетът по държави се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите."

§ 37. Член 143х се изменя така:

„Предоставящо информация предприятие

Чл. 143х. (1) Отчетът по държави по чл. 143ф се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от крайно предприятие майка на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България.

(2) Крайно предприятие майка на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България, е съставно предприятие, което отговаря на следните критерии:

1. съгласно счетоводното законодателство има задължение да съставя консолидиран финансов отчет;

2. няма друго съставно предприятие на тази МГП, което пряко или косвено упражнява контрол в това съставно предприятие.

(3) Когато крайното предприятие майка на МГП не е местно лице за данъчни цели на Република България и е изпълнено едно или повече от условията по чл. 143ц, ал. 1, МГП може да подаде отчет по държави чрез

заместващо предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели на Република България.

(4) Когато МГП не подава чрез заместващо предприятие майка по ал. 3, отчетът по държави се подава от съставно предприятие по чл. 143ц, ал. 1.

(5) Крайното предприятие майка на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България, предоставя отчет по държави по ал. 1, когато сумата на приходите на групата съгласно консолидирания ѝ финансов отчет надвишава 100 000 000 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

(6) Когато крайното предприятие майка на МГП не е местно лице за данъчни цели на Република България, отчет по държави се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от предприятие по ал. 3 или 4, когато сумата на приходите на групата съгласно консолидирания финансов отчет надвишава 1 466 872 500 лева за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.”

§ 38. Член 143ц се изменя така:

„Подаване на отчет по държави от съставно предприятие на МГП

Чл. 143ц. (1) Отчетът по държави се подава от съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България и е различно от крайно предприятие майка, когато е налице едно от следните условия:

1. крайното предприятие майка на МГП не е задължено да подава отчет по държави в юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели;

2. юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, има влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна, но в срока за подаване на отчета по държави по чл. 143ф, ал. 1 за съответната отчетна данъчна година няма влязло в сила специално международно споразумение;

3. налице е системно неизпълнение от страна на юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, за което изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е уведомил съставното предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България.

(2) Съставно предприятие по ал. 1 изисква от крайното предприятие майка да му предостави цялата информация, необходима за подаване на отчета по държави със съдържанието по чл. 143ф, ал. 2. В случай че

съставното предприятие не е получило цялата необходима информация за подаване на отчет за МГП, то подава отчет по държави въз основа на информацията, с която разполага, като уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, че крайното предприятие майка е отказало да предостави необходимата информация.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите уведомява държавите членки за отказа на крайното предприятие майка да предостави информацията по ал. 2.

(4) Съставно предприятие по ал. 1 не подава отчет по държави, независимо че са изпълнени едно или повече от условията по ал. 1, ако МГП предоставя отчета за съответната отчетна данъчна година чрез заместващо предприятие майка по чл. 143х, ал. 3 или чрез заместващо предприятие майка в държавата членка, на която то е местно лице за данъчни цели.

(5) Съставно предприятие по ал. 1 не подава отчет по държави, когато отчетът е подаден чрез заместващо предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели на юрисдикция извън Европейския съюз и са изпълнени следните условия:

1. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, изисква подаване на отчети по държави, съдържащи информацията по чл. 143ф, ал. 2;

2. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, има влязло в сила специално международно споразумение, по което Република България е страна в срока за подаване на отчет по държави за съответната отчетна данъчна година;

3. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, не е уведомила изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за системно неизпълнение от страна на юрисдикцията или заместващото предприятие майка;

4. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, е била уведомена не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП от съставно предприятие, което е нейно местно лице за данъчни цели, че последното е заместващо предприятие майка;

5. изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е получил уведомление в съответствие с чл. 143ш, ал. 2."

§ 39. Член 143ч се изменя така:

„Подаване на отчет при множество съставни предприятия

Чл. 143ч. (1) Когато една МГП има няколко съставни предприятия, които са местни лица за данъчни цели на Република България и/или на друга държава членка и е налице едно от условията по чл. 143ц, ал. 1, МГП може да определи едно от тези съставни предприятия да подаде отчета по държави.

(2) Когато определеното съставно предприятие е местно лице за данъчни цели на Република България, то уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, че с подаването на отчета е изпълнено и съответното задължение на всички съставни образувания, които са местни лица за данъчни цели на Република България или на друга държава членка.

(3) Съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, не предоставя отчет по държави на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато отчетът е подаден в друга държава членка от съставно предприятие, определено от МГП.

(4) Съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, не може да бъде определено за предоставящо информация предприятие за МГП по ал. 1, когато не може да получи цялата необходима информация за подаване на отчет по държави.

(5) Независимо от ал. 4, когато съставно предприятие е определено да подаде отчет по държави, но крайното предприятие майка е отказало да предостави необходимата информация, се прилага чл. 143ц, ал. 2 и 3.”

§ 40. Член 143ш се изменя така:

„Задължение за уведомяване

Чл. 143ш. (1) Съставно предприятие на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите дали е крайно предприятие майка, заместващо предприятие майка или съставно предприятие по чл. 143ц, ал. 1 не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП.

(2) Съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, но не е крайно предприятие майка, заместващо предприятие майка или съставно предприятие по чл. 143ц, ал. 1, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за предоставящото информация предприятие и държавата членка, включително

Република България, съответно юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП.

(3) В случаите по чл. 143ч, ал. 1 уведомлението по ал. 1 се подава от съставното предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България и е определено от МГП да подаде отчета по държави. Останалите съставни предприятия на тази МГП, които са местни лица за данъчни цели на Република България, подават уведомление по ал. 2.

(4) Уведомление по ал. 2 подават и съставни предприятия, които не подават отчет в случаите по чл. 143ц, ал. 4 и 5.”

§ 41. Член 143щ се изменя така:

„Използване на информацията от отчетите по държави

Чл. 143щ. (1) Информацията по чл. 143у, ал. 1 се използва за оценка на риска, свързан с трансферни цени или с намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, включително оценка на риска от неспазване на приложимите правила за определяне на пазарните цени между предприятията в МГП, както и за икономически и статистически анализ.

(2) Органите по приходите не могат да определят пазарни цени въз основа на информацията, получена по реда на този раздел. Ограничението по изречение първо не възпрепятства органите по приходите да изискат в хода на данъчно-осигурителен контрол допълнителна информация относно условията, при които са определени пазарните цени между предприятията в МГП, и в резултат на това да установяват или изменят задължения за данъци на съставно предприятие.

(3) По отношение на разкриването на информация се прилага съответно чл. 143п, ал. 1-4.

(4) Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на отчетите по държави по чл. 143у и информация за постигнатите практически резултати се предоставят на Европейската комисия във формата и при условията, посочени в чл. 143п, ал. 7.”

§ 42. В чл. 217, ал. 2 изречение второ се отменя.

§ 43. В чл. 254 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, изречение трето след думите „за резултата от търга“ се добавя „чрез изпращане на електронно съобщение на посочения от него електронен адрес“.

2. В ал. 3 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 1 и 2“.

§ 44. В чл. 269м, ал. 6 в изречение първо думите „При уведомяване от запитващия орган на другата държава членка за започнала процедура за сключване на споразумение с длъжника, което ще доведе до промяна в размера на вземането“ се заменят с „Когато между компетентни органи на Република България и друга държава членка е започнала процедура за постигане на взаимно споразумение, което може да доведе до изменение или погасяване на вземането, предмет на взаимната помощ“.

§ 45. В глава двадесет и седма „а“ чл. 269т-269ч се обособяват в раздел V „Други разпоредби“.

§ 46. В глава двадесет и седма „а“, раздел V се създава чл. 269ш:

„Международни договори за взаимна помощ

Чл. 269ш. (1) Правилата на тази глава не засягат прилагането на международни договори за предоставяне на взаимна помощ с по-широк обхват при събиране на публични вземания, включително за връчване на документи.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите уведомява своевременно Европейската комисия за международни договори по ал. 1, които имат общ характер и не се отнасят за конкретен случай.

(3) Когато по силата на международен договор се осъществява взаимна помощ с други държави членки, която има по-широк обхват от взаимната помощ, предоставяна по реда на тази глава, местният запитващ, съответно местният запитан орган може да използва мрежата за електронна комуникация и стандартните формуляри по чл. 269в.”

§ 47. В дял четвърти се създава глава двадесет и седма „б“ „Взаимна помощ при събиране на публични вземания по силата на международни договори“ с чл. 269щ:

„Глава двадесет и седма „б“

Взаимна помощ при събиране на публични вземания по силата на
международни договори

Взаимна помощ

Чл. 269щ. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите осъществява взаимна помощ при обезпечаване и събиране на публични вземания, както и връчване на документи, съгласно влезли в сила международни договори, по които Република България е страна.

(2) При осъществяване на взаимна помощ по ал. 1 действията по обезпечаване и събиране на вземания на друга държава, както и по връчване на документи се извършват при условията и по реда на този кодекс.

(3) Взаимна помощ при обезпечаване и събиране на публични вземания и връчване на документи, предоставяна на Република България от друга държава съгласно влезли в сила международни договори, се осъществява при условията и по реда, предвидени в съответния международен договор."

§ 48. Член 278а се изменя така:

„Неизпълнение на задължение за предоставяне на отчети по държави

Чл. 278а. (1) Предоставящо информация предприятие по чл. 143х или чл. 143ц, което не предостави отчет по държави в предвидения в чл. 143ф, ал. 1 срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение – от 200 000 до 300 000 лв.

(2) Предоставящо информация предприятие по чл. 143х или чл. 143ц, което не посочи или посочи неверни или непълни данни или обстоятелства в отчета по държави по чл. 143ф, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 150 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 250 000 лв. Това наказание се налага и в случаите, когато непълните или неверни данни се дължат на отказ по чл. 143ц, ал. 2 или по чл. 143ч, ал. 5 на крайното предприятие майка да предостави информация.

(3) Съставно предприятие, което не изпълни задължението си за уведомяване по чл. 143ц, ал. 2 или чл. 143ч, ал. 5, се наказва с имуществена санкция в размер 10 000 лв., а при повторно нарушение – 15 000 лв.

(4) Съставно предприятие, което не изпълни задължението си за уведомяване по чл. 143ш, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 150 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 200 000 лв."

§ 49. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точки 13-17 се отменят.

2. Създават се т. 30-46:

„30. „Мажоритарен съдружник или акционер“ е лице, което упражнява контрол по смисъла на т. 4. Когато няма акционер или съдружник, който упражнява контрол, за мажоритарен съдружник или акционер се смята

всеки съдружник или акционер, притежаващ 15 или повече процента от дяловете или акциите.

31. „Предварително трансгранично данъчно становище“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел V е становище, споразумение или акт с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на ревизия или проверка, което отговаря на следните условия:

а) издадено е, изменено е или е подновено от приходната администрация или от друг държавен или общински орган за конкретно лице или група лица, независимо от това дали действително се използва;

б) отнася се до тълкуването или прилагането на разпоредба, свързана с установяването на данъците по чл. 143б или прилагането на законодателството в областта на тези данъци;

в) отнася се до трансгранична сделка или до това, дали дейността, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, води до възникване на място на стопанска дейност;

г) издадено е преди момента на извършване на сделката/поредицата от сделки или дейността в друга юрисдикция, която може да доведе до възникване на място на стопанска дейност, или преди подаването на данъчна декларация за периода, в който е извършена сделката/поредицата от сделки или дейността.

Трансграничната сделка може да включва инвестиции, доставка на стоки, услуги, финансиране или използване на материални или нематериални активи и други подобни, като не е необходимо в извършването им пряко да участва лицето, за което е издадено предварителното трансгранично данъчно становище.

32. „Предварително споразумение за ценообразуване“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел V е споразумение, уведомление или друг акт с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на ревизия или проверка, което отговаря на следните условия:

а) издадено е, изменено е или е подновено за конкретно лице или за група лица от приходната администрация или друг държавен или общински орган едностранно или съвместно със съответните органи на други държави членки, включително на техни териториални или административни подразделения, независимо от това дали действително се използва;

б) установява подходящ набор от критерии за определяне на трансферните цени по трансгранична сделка между свързани предприятия преди изпълнението ѝ или определя причисляването на печалби към място на стопанска дейност.

Предприятията са свързани предприятия, когато едно предприятие участва пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго предприятие или едни и същи лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на предприятията.

Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля или предоставя права, стоки или услуги на свързани предприятия.

33. „Трансгранична сделка“:

а) по смисъла на т. 31 е сделка или поредица от сделки, при които:

аа) не всички страни по сделката или поредицата от сделки са местни лица за данъчни цели на Република България;

бб) страна по сделката или поредицата от сделки е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция;

вв) една от страните по сделката/поредицата от сделки извършва дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност и сделката/поредицата от сделки представлява част или цялата дейност на мястото на стопанска дейност; трансграничната сделка или поредицата от сделки включва също договорености, постигнати от дадено лице по отношение на стопанска дейност в друга юрисдикция, която това лице извършва чрез място на стопанска дейност, или

гг) е налице трансграничен ефект;

б) по смисъла на т. 32 е сделка или поредица от сделки, в които участват свързани предприятия, от които не всички са местни лица за данъчни цели на една юрисдикция, или сделка или поредица от сделки, които имат трансграничен ефект.

34. „Група“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съвкупност от предприятия, свързани посредством собственост или контрол, която има задължение да изготвя консолидирани финансови отчети за целите на финансовата отчетност съгласно приложимите счетоводни правила, или би била длъжна да изготвя такива, ако дялове от капитала на някое от предприятията се търгуват на фондова борса.

35. „Многонационална група от предприятия“ („МГП“) по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е група, която:

а) включва две или повече предприятия, които са местни лица за данъчни цели на различни държави членки или други юрисдикции, или

б) включва предприятие, което е местно лице за данъчни цели на една държава членка или друга юрисдикция, но подлежи на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в друга държава членка или юрисдикция.

36. „Предприятие“ по смисъла на т. 32-35 е всяка форма на осъществяване на стопанска дейност от лице, посочено в т. 22, букви „б“-„г“.

37. „Съставно предприятие“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е:

а) всяка отделна стопанска единица на МГП, която е включена в консолидираните финансови отчети на МГП за целите на финансовото отчитане или която би била включена, ако дялове от капитала на съответната стопанска единица на МГП се търгуват на фондова борса;

б) всяка стопанска единица на МГП, която е изключена от консолидираните финансови отчети на МГП само на основание размер или същественост, или

в) всяко място на стопанска дейност на всяка отделна стопанска единица на МГП по букви „а“ или „б“, ако стопанската единица изготвя отделен финансов отчет за това място на стопанска дейност за финансови, данъчни, счетоводни и регулаторни цели или във връзка с вътрешния управленски контрол.

38. „Предоставящо информация предприятие“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е крайното предприятие майка, заместващото предприятие майка или всяко съставно предприятие, което има задължение да подава отчет по държави от името на МГП.

39. „Крайно предприятие майка“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съставно предприятие на МГП, което отговаря на следните критерии:

а) пряко или косвено притежава достатъчен дял в едно или повече други съставни предприятия на МГП, поради което е длъжно да изготвя консолидирани финансови отчети съгласно приложимите счетоводни правила в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, или което би било длъжно да изготвя такива, ако неговите дялове от капитала се търгуват

на фондова борса в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели;

б) няма друго съставно предприятие на тази МГП, което притежава пряко или косвено достатъчен дял в това съставно предприятие.

40. „Заместващо предприятие майка“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съставно предприятие на МГП, което е посочено от групата да замести крайното предприятие майка при подаването на отчета по държави в държавата членка или юрисдикцията, на която съставното предприятие е местно лице за данъчни цели, от името на МГП, когато са налице едно или повече от условията, посочени в чл. 143ц, ал. 1.

41. „Данъчна година“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е период, за който крайното предприятие майка от МГП изготвя своите финансови отчети.

42. „Отчетна данъчна година“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е данъчната година по т. 41, за която финансовите и оперативните резултати са отразени в отчета по държави, съдържащ информацията, предвидена в чл. 143ф, ал. 2.

43. „Международен договор“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е Многостранната конвенция за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси или друг международен договор, по който Република България е страна и който предвижда обмен на данъчна информация, включително автоматичен обмен на информация.

44. „Специално международно споразумение“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е споразумение, предвиждащо автоматичен обмен на отчети по държави и сключено между Република България и юрисдикция извън Европейския съюз, която е страна по международен договор по т. 43.

45. „Консолидиран финансов отчет“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е финансов отчет на МГП, в който активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на крайното предприятие майка и на съставните предприятия са представени все едно че са един стопански субект.

46. „Системно неизпълнение“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е налице по отношение на юрисдикция, когато юрисдикция, с която Република България има влязло в сила специално международно споразумение, не предоставя редовно отчетите по държави за

МГП със съставни предприятия в Република България, с които разполага, или поради друга причина без основание не предоставя отчетите по държави.“

§ 50. В § 1а от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 6, буква „б“ след изречение второ се създава изречение трето:

„Едно образувание се управлява от друго образувание, когато управляващото образувание извършва, пряко или чрез друго лице, някоя от дейностите или операциите по буква „а“ за сметка на управляваното образувание.“

2. В т. 43, буква „г“ след думите „Съединените американски щати“ се поставя тире и се добавя „за целите на FATCA споразумението“.

3. В т. 48, буква „а“ думите „дивиденди: лихви“ се заменят с „дивиденди, лихви“.

§ 51. В § 26 от Допълнителните разпоредби думите „както и“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавя „на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 332 от 18 декември 2015 г.) и на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 146 от 3 юни 2016 г.).“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 52. (1) Автоматичният обмен на информация по чл. 143з, ал. 10 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) се осъществява по отношение на предварителни трансгранични данъчни становища или предварителни споразумения за ценообразуване:

1. издадени, изменени или подновени след 31 декември 2016 г.

2. издадени, изменени или подновени между 1 януари 2014 г. и 31 декември 2016 г., независимо дали са в сила към момента на изпращане на информацията;

3. издадени, изменени или подновени между 1 януари 2012 г. и 31 декември 2013 г., ако са били в сила на 1 януари 2014 г.

(2) Информацията по ал. 1, т. 2 и 3 не се обменя по отношение на становища и споразумения, издадени, изменени или подновени преди 1 април 2016 г. за конкретно лице или група лица, с обща сума на годишните нетни приходи от продажби за групата, ненадвишаващи 40 000 000 евро или левовата им равностойност през данъчната година, предхождаща датата на издаване, изменение или подновяване на становищата или споразуменията.

(3) Алинея 2 не се прилага по отношение на лица, извършващи по занятие финансова или инвестиционна дейност.

(4) Информацията по ал. 1, т. 2 и 3 се обменя до 31 декември 2017 г.

(5) До създаването на правно основание за издаване на предварителни споразумения за ценообразуване изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя информация по чл. 143з, ал. 10 от ДОПК за такива споразумения, като само получава информация за споразумения, издадени, изменени или подновени в друга държава членка, а чл. 143с, ал. 4 и 5 от ДОПК не се прилагат.

§ 53. (1) До създаването на защитен централен регистър на държавите членки за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143з, ал. 10 от ДОПК се осъществява по електронен път посредством мрежата CCN и приложимите практически договорености.

(2) Когато до създаването на регистъра по ал. 1 е получена информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите потвърждава получаването ѝ незабавно, но не по-късно от 7 работни дни от датата на получаването. Потвърждението се извършва при възможност по електронен път.

§ 54. (1) Първият отчет по държави по чл. 143ф от ДОПК се подава от крайното предприятие майка или от заместващо предприятие майка за данъчната година на МГП, започваща на 1 януари 2016 г. или по-късно през тази година, в срока, посочен в чл. 143ф, ал. 1.

(2) Когато предоставящо информация предприятие е съставно предприятие, различно от крайното предприятие майка или от заместващо предприятие майка, първият отчет по държави се подава за отчетната данъчна година, започваща на 1 януари 2017 г. или по-късно през тази година.

(3) За отчетната данъчна година, започваща на 1 януари 2016 г. или по-късно през тази година, уведомленията по чл. 143ш от ДОПК се подават в срок до 31 декември 2017 г.

(4) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя първия отчет по държави по ал. 1 на държавите членки или друга юрисдикция съгласно чл. 143у, ал. 2 от ДОПК в срок 18 месеца считано от края на отчетната данъчна година, започваща на 1 януари 2016 г. или по-късно през тази година.

(5) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава заповедта по чл. 143ф, ал. 3 от ДОПК в срок до 31 октомври 2017 г.

§ 55. До 1 януари 2018 г. изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на Европейската комисия статистически данни за обема на автоматичния обмен на информация и – при възможност, информация за административните и други разходи и ползи, свързани с извършения обмен, както и за настъпилите промени за приходната администрация или за други лица.

§ 56. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. Параграф 19 се отменя.
2. Приложението към § 19, ал. 1, т. 2 се отменя.

§ 57. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, и 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. В част пета глава петнадесета „Приспадане и възстановяване на данък, платен в друга държава - членка на Европейския съюз“ с чл. 78 и 79 се отменя.

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 49 и 50 се отменят.

§ 58. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22, 50, 62

и 94 от 2015 г. и бр. 33, 59, 62, 81, 95 и 98 от 2016 г.), в чл. 62, ал. 11 думите „информация относно доходите от спестявания при условията и по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, както и“ се заличават.

§ 59. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г. и бр. 8 от 2017 г.), в чл. 150, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 7 се изменя така:

„7. пред министъра на финансите или упълномощено от него лице - в случаите на чл. 143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

2. В т. 8 след думите „прилагането на“ се добавя „чл. 142б, ал. 1 и“.

§ 60. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г. и бр. 95 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Член 3 се изменя така:

„Чл. 3. (1) Плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са:

1. на стойност, равна на или надвишаваща:

а) 10 000 лв. до 31 юли 2017 г.;

б) 5000 лв. от 1 август 2017 г. до 31 декември 2017 г.;

в) 3000 лв. – от 1 януари 2018 г.;

г) 1000 лв. – от 1 януари 2019 г.;

2. на стойност под съответните суми по т. 1, когато плащането представлява парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава сумите по т. 1.

(2) Алинея 1 се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава съответните суми по ал. 1, т. 1. Равностойността в български левове се определя по курса на Българската народна банка в деня на плащането.“

2. В чл. 4:

а) създават се нови ал. 3 и 4:

„(3) Наредени чрез виртуално терминално устройство ПОС плащания по администрирани от Националната агенция за приходите

публични вземания постъпват по отделно открита за целта сметка на агенцията в Българската народна банка.

(4) Обслужването на картовите плащания чрез виртуално терминално устройство ПОС по ал. 3 се извършва от оператора на платежна система с окончателност на сетълмента по ал. 2 въз основа на сключен договор между него и Националната агенция за приходите.“

б) досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и 4“;

в) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „по ал. 3“ се заменят с „по ал. 4 и 5“;

г) досегашната ал. 5 става ал. 7 и в нея думите „по ал. 1 и 3“ се заменят с „по ал. 1, 3 и 5“;

д) досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея цифрата „5“ се заменя със „7“.

3. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 3а:

„§ 3а. Договорът по чл. 4, ал. 4 между Националната агенция за приходите и лицензирания от Българската народна банка оператор на платежна система с окончателност на сетълмента се сключва, след като Българската народна банка уведоми Националната агенция за приходите, че са изпълнени изискванията на Закона за платежните услуги и платежните системи.“

§ 61. Параграф 57 влиза в сила от 1 януари 2022 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Димитър Главчев)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни групи промени:

- Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2015/2376) на Съвета от 8 декември 2015 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2015/2376)“.

Основна цел на предложението за промяна на ДОПК във връзка с Директива (ЕС) 2015/2376) е засилване на ефективността на административното сътрудничество между данъчните администрации чрез разширяване обхвата на автоматичния обмен на информация, като се създават правила за обмен на информация относно предварителните трансгранични данъчни становища и предварителните споразумения за ценообразуване, издавани в държавите членки.

Правилата, въведени с Директива (ЕС) 2015/2376), имат съществено значение за засилване на борбата с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране и са в синхрон с няколко взаимнодопълващи се инициативи на Европейския съюз, свързани с мерките за данъчна прозрачност. Свиването на данъчната основа намалява значително националните данъчни приходи, което възпрепятства прилагането на благоприятстващи растежа данъчни политики в държавите членки. Въвеждането на правилата на Директива (ЕС) 2015/2376 е от съществено значение и поради това, че по-голямата прозрачност относно издаваните от държавите членки данъчни становища ще стимулира справедливата конкуренция в областта на данъчното облагане. От своя страна, предварителните споразумения за ценообразуване са ефективна мярка за намаляване на рисковете, свързани с трансферното ценообразуване, и предотвратяване укриването на данъци.

Въпреки че българското законодателство не предвижда издаване на предварителни споразумения за ценообразуване, България ще получава информация за издадените от други държави членки предварителни споразумения за ценообразуване, което е предпоставка за идентифицирането на проблеми в областта на трансферното ценообразуване.

В съответствие с изискванията на директивата в ДОПК се създават правила, съгласно които по реда на автоматичния обмен изпълнителният директор на Националната агенция за приходите следва да обменя с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и с Европейската комисия информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване. Информацията се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечието, през което становищата или споразуменията са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. Предварително трансгранично данъчно становище е становище, споразумение или акт с подобен ефект, издадено от приходната администрация или друг държавен или общински орган, което се отнася до тълкуването или прилагането на данъчни разпоредби във връзка с трансгранични сделки или дейност, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, включително когато в резултат на нея възниква място на стопанска дейност. От обхвата на обмена са изключени становищата, издадени по отношение на физически лица.

Предварително споразумение за ценообразуване е споразумение, уведомление или друг акт с подобен ефект, издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица от приходната администрация или друг държавен или общински орган едностранно или съвместно със съответните органи на други държави членки, и установява подходящ набор от критерии за определяне на трансферните цени по трансгранична сделка между свързани предприятия преди изпълнението ѝ или определя причисляването на печалби към място на стопанска дейност.

Пълният текст на предварителните трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, както и допълнителна информация, свързана с тях, може да бъде обменяна по реда на спонтанния обмен.

- Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на ДОПК, с който се въвеждат разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/881, е свързан с необходимостта от засилване на прозрачността по отношение на многонационалните групи предприятия. Липсата на прозрачност и нелоялната

данъчна конкуренция насърчават големите многонационални групи предприятия да създават такива структури, които позволяват насочването на облагаемите печалби от държавите с високи данъчни ставки, където е реализиран доходът, към такива с ниски данъци. Тези рискове са идентифицирани и от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), в резултат на което е разработена Мярка 13 от проекта BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

Обменът на информацията, включена в отчета по държави, ще позволи на данъчните администрации в различните държави да предприемат мерки срещу вредните данъчни практики и да идентифицират лицата (предприятията), които изкуствено прехвърлят значителна част от печалбите си към юрисдикции с по-благоприятни данъчни режими.

Правилата, въведени с Директива (ЕС) 2016/881, са от съществено значение за България с оглед на по-ефективната борба с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране. От друга страна, задължителният автоматичен обмен на информация между държавите, в които многонационалните групи предприятия извършват дейност чрез свои съставни предприятия, ще стимулира тези предприятия да се откажат от определени практики за агресивно данъчно планиране, като внасят справедлив дял данъци в държавата, където е реализирана печалбата. Засилената данъчна прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия е съществена част от усилията в световен мащаб за предотвратяване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

В съответствие с изискванията на Директива (ЕС) 2016/881 с проекта се създават правила в ДОПК за осъществяването на автоматичен обмен на отчети по държави, съдържащи информация за разпределението на приходите, печалбите, активите и данъците на предприятия, които са част от многонационална група предприятия. Компетентен орган за осъществяване на обмена на отчети по държави с други държави е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите. Отчетите по държави се предоставят на държава членка или на друга юрисдикция, на която съставно предприятие на многонационална група предприятия е местно лице за данъчни цели или има място на стопанска дейност. В обхвата на обмена попадат само групи, които имат общи консолидирани приходи в размер над 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година, както е отразено в нейните консолидирани финансови отчети. Предоставянето на информацията

се извършва в 15-месечен срок считано от края на данъчната година на групата, за която се отнася отчетът по държави.

С проекта се предлагат детайлни правила по отношение на случаите, когато многонационална група от предприятия подава отчет по държави в България. Предоставящо информация предприятие за многонационална група предприятия в общата хипотеза е крайното предприятие майка на групата, когато то е местно лице за данъчни цели на Република България. В този случай отчет по държави се подава, когато общите приходи на групата съгласно консолидирания финансов отчет са в размер над 100 000 000 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

Когато крайното предприятие майка не е местно лице за данъчни цели на Република България, отчет по държави се подава от заместващо предприятие майка или от съставно предприятие на групата, което отговаря на определени условия, за което проектът съдържа детайлни правила. В този случай отчет по държави се подава, когато общите приходи на групата съгласно консолидирания финансов отчет са в размер над 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

Предоставящото информация предприятие подава отчет по държави пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по електронен път в предварително утвърдена форма, в 12-месечен срок считано от края на отчетната данъчна година за групата.

Предоставящото информация предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите дали е крайно предприятие майка, заместващо предприятие майка или друго съставно предприятие, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на групата. Когато съставно предприятие на многонационална група предприятия не представлява предприятие от изброените, то уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите относно предоставящото информация предприятие и държавата, на която то е местно лице за данъчни цели, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на групата. За първия отчетен период се предвижда уведомлението да се подава до 31 декември 2017 г.

С проекта се предвиждат значителни по размер имуществени санкции при неизпълнение на задълженията за подаване на отчети по държави и уведомяване, предвидени в закона. Това е обусловено, от една страна, от необходимостта от стриктно спазване на задълженията предвид усилията в световен мащаб за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия и за предотвратяване увреждането на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. От друга страна, за да бъде насърчено изпълнението на закона и да бъдат постигнати целите на административнонаказателната отговорност, размерът на санкциите е съобразен и с факта, че задължените лица са многонационални групи предприятия със значителни по размер приходи на консолидирана основа.

- Разпоредбите, с които се въвеждат горепосочените директиви, са съобразени също с разработените от ОИСР правила за обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища, предварителни споразумения за ценообразуване и отчети по държави, които България следва да въведе в законодателството си като част от пакета от мерки на Приобщаващата рамка на ОИСР. През 2016 г. България се присъедини към Приобщаващата рамка за въвеждане на данъчните мерки против свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), с което се предостави възможност на страната да участва в дейностите, свързани с налагането на стандарти в областта на данъчните спогодби и трансферното ценообразуване. С предвидените в законопроекта правила ще бъде изпълнен ангажиментът на Република България да въведе в законодателството си определени минимални стандарти по Проекта BEPS.

- Предлагат се изменения в глава шестнадесета, раздел V от ДОПК във връзка със запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право. Службите на Европейската комисия считат, че с настоящата редакция на чл. 143а и свързаните с него разпоредби от ДОПК потенциално е възможно да бъде ограничен обхватът на прилагане на директивата и препоръчват предметът на обмена, дефиниран в чл. 143а от ДОПК, да бъде пояснен съобразно текста на директивата. С оглед на това се предвижда предмет на обмена да бъде всяка информация, за която може да се предвиди, че е от значение за установяване

на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци, с което се заменя досегашната редакция - „информация, необходима за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б“. По този начин се елиминират евентуалните пречки пред обмена на информация с държавите членки по отношение на данъците, посочени в чл. 143б, които биха възникнали при тълкуване на разпоредбите.

- Отменят се разпоредбите, с които в българското законодателство е въведена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. С Директива (ЕС) 2015/2060 на Съвета от 10 ноември 2015 година е отменена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. Обмен на информация за доходите от спестяванията се осъществява по реда на глава шестнадесета, раздел III „а“ „Автоматичен обмен на финансова информация в областта на данъчното облагане“ (Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане) считано от 1 януари 2016 г. Паралелното съществуване на двата раздела в ДОПК през 2016 г. беше необходимо заради преходните правила, предвидени в Директива (ЕС) 2015/2060, които се прилагат по отношение на Австрия. С изтичането на преходните периоди отпада необходимостта от правилата, регламентирани в глава шестнадесета, раздел VI „Процедура за обмен на информация с държавите - членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания“, параграф 19 и в приложението към § 19, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.). Във връзка с отмяната на раздел VI „Процедура за обмен на информация с държавите - членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания“ от ДОПК е предвидено съответните правила в Закона за данъците върху доходите на физическите лица за приспадане и възстановяване на данък, платен в друга държава членка, да бъдат отменени от 1 януари 2022 г., като се отчита давностният срок, в рамките на който би могло да бъде подадено искане за приспадане или възстановяване на платен данък в друга държава членка.

- С оглед на ефективното прилагане на поети задължения от страна на Република България в областта на данъците съгласно влезли в сила международни договори с проекта се създават разпоредби в глава двадесет и

седма „б“ (чл. 269щ). С предложените разпоредби се обвързват правилата за осъществяване на взаимна помощ при събиране на публични вземания съгласно сключени международни договори, по които Република България е страна, с производствата по ДОПК. Към настоящия момент такива разпоредби в ДОПК съществуват по отношение на обмена на информация, осъществяван по силата на международни договори (чл. 143 от ДОПК). Създаването на нови правила е свързано с все по-широкото международно сътрудничество в областта на данъците през последните години, чиято цел е по-доброто действие на националните данъчни закони и същевременно спазване на основните права на задължените лица. Такъв значим международен договор, по който Република България е страна, е Конвенцията за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси, ратифицирана със закон (ДВ, бр. 14 от 2016 г.). Конвенцията създава единен правен инструмент в областта на административното сътрудничество и обмена на информация, който се прилага от по-голямата част от членовете на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР, към който Република България се присъедини през 2015 г. Конвенцията регулира различните видове обмен на информация (при поискване, автоматичен и спонтанен обмен), извършването на едновременни данъчни проверки, сътрудничество при събирането на вземания за данъци, възникнали в друга държава, обезпечаване на данъчни вземания, връчване на документи и др. В бъдеще се очаква Република България да се присъедини и към други международни актове в областта на административното сътрудничество и взаимната помощ, свързани с данъците.

- Други промени:

Във връзка с обмена на информация с други държави се предлага прецизиране на разпоредби относно обхвата на данъчно-осигурителната информация и основанията за разкриването ѝ. Изрично се регламентира, че данните, получени по реда на взаимната помощ и административното сътрудничество, включително обменът на информация с други държави при условията на глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V, VI, глава двадесет и седма „а“ и глава двадесет и седма „б“ от ДОПК, представляват данъчна и осигурителна информация и може да бъде разкривана само при условията и по реда, предвидени в международен договор или в съответните глави от ДОПК. Промяната е предложена в резултат на препоръки, направени в рамките на процедурата за преглед и оценка на българското законодателство от страна на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР.

Във връзка с чл. 269щ се предлага в чл. 114 от ДОПК да се предвиди срокът за извършване на ревизия да тече от датата на получаване на уведомлението за извършено връчване в друга държава, когато връчването се извършва на основание на международен договор. Към настоящия момент това правило е предвидено в хипотезата на връчване в друга държава членка по реда на административното сътрудничество с държавите - членки на Европейския съюз, в областта на данъците (глава шестнадесета, раздел V от Кодекса).

Със законопроекта се предлага прецизиране на разпоредби, включително правно-технически корекции, в глава шестнадесета, раздел IIIa от ДОПК във връзка с бележки и препоръки, получени в рамките на предварителния преглед на българското законодателство по прилагане на Общия стандарт за предоставяне на информация (Common Reporting Standard), извършен от Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР. Предложените изменения гарантират правилното функциониране на автоматичния обмен на информация на финансови сметки и са в помощ на българските финансови институции. Приемането на предложенията ще е основание и за отпадане на препоръките от страна на Глобалния форум.

Във връзка с препоръки, направени в рамките на процедурата за преглед и оценка на българското законодателство от страна на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР, с проекта се предлага допълване и прецизиране на разпоредбата на чл. 150 от Кодекса за застраховане по отношение на компетентните органи, които могат да искат разкриване на застрахователна тайна, когато при осъществяван обмен на информация с други държави се налага получаването на такава информация. С проекта се предвижда застрахователна тайна да може да бъде разкривана на министъра на финансите или на упълномощено от него лице при постъпило искане за обмен на информация на основание на международен договор, по който Република България е страна.

С проекта се предлагат и други изменения и допълнения, с които се въвеждат или прецизират въведени в ДОПК разпоредби на Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

Във връзка с необходимостта от усъвършенстване и допълване на съществуващата уредба в ДОПК с проекта се предлагат изменения в чл. 19 относно отговорността на трети лица. Основната цел на предложението за

промяна на разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е насочена към подобряване на ефективността на прилагането на института на чл. 19 от ДОПК, отнасящ се до ангажиране на отговорност на трети лица за непогасени задължения за данъци и осигурителни вноски на задължени юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Предложението за изменение на разпоредбата е от съществено значение за оптимизиране на производството и ясно дефиниране на обективните и субективните предпоставки, които следва да бъдат доказани, за да се ангажира субсидиарна отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК.

Разширява се кръгът на лицата, по отношение на които може да се ангажира отговорност по чл. 19 от ДОПК, като в този кръг се включват и лица, които по силата на нотариално заверено пълномощно от управителя на юридическото лице управляват цялостната му дейност, както и собствениците на капитала. Въвежда се изрично уточнението горепосочените лица да имат това качество към момента на възникване на задълженията на юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, поради факта че при ревизионните производства са налице значителен брой случаи на ангажиране на отговорност на лица, които не са притежавали съответното качество на член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник към момента на възникване на задълженията на дружеството.

С цел избягване на често срещани случаи в практиката, в които миноритарните собственици на капитала извършват поредица от сделки, с които променят собствеността на дружествата и в резултат на това избягват процедурата по обявяване в несъстоятелност, е предвидена отговорност за същите в случаите, в които едновременно или последователно, в период, не по-дълъг от три месеца, прехвърлят дружествени дялове или акции, чиято сума представлява мажоритарен дял от капитала. Предложеният срок от 3 месеца, в рамките на които могат да бъдат извършени горепосочените действия, е обвързан с предвидения в чл. 114, ал. 1 от ДОПК срок за извършване на ревизията и е с оглед на гарантиране на бързина и ефективност на производствата за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК.

Разширява се обхватът на действията, които следва да бъдат извършени от третите лица, за да се счита, че са изпълнени предпоставките на ангажиране на субсидиарна отговорност по чл. 19 от ДОПК. С оглед на разширяване на обхвата на действията се създават и ал. 4 и 5 в чл. 19 от ДОПК, в които са посочени недобросъвестното прехвърляне на притежавани дялове и акции от капитала на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Предвид факта, че цитираната разпоредба цели да обхване в тази

регламентация действия, които водят до промяна в собствеността на дружеството, и с оглед на защита на интереса на съдружниците и акционерите с дялове и акции в по-малък размер, се предвижда изискване същите да притежават мажоритарен дял от капитала на дружеството.

В контекста на гореизложеното се въвежда и изискване за пропорционалност на отговорността в зависимост от участието на лицата в отчуждения капитал. От отговорност се освобождават миноритарните акционери на публичните дружества.

Предлага се въвеждане на отговорност и на всяко лице, което в хипотеза на скрито съучастие прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособно юридическо лице (чл. 609 от Търговския закон). Скритото съучастие е правна фигура от облигационното и търговското право, при наличието на което правните действия, извършени от привиден участник в правоотношението, имат правни ефекти по отношение на скрития такъв. Аналогичен нормативен подход е възприет в разпоредбата на чл. 609 от Търговския закон. Приложима е в случаите, когато физическо или юридическо лице, независимо дали притежава търговско качество, извършва търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник-търговец, който действа като негово подставено лице или скрит пълномощник.

Другата нова хипотеза е свързана с мажоритарни съдружници и акционери, които са разпоредили действията по намаляване на имуществото, като отговорността не се отнася за тези от тях, които са гласували против увреждащите предприятието сделки, както и ако са получили скрито разпределение на печалбата (дивидент) и това обстоятелство не е декларирано в данъчните декларации.

Анализът на съдебните решения, постановени по жалби срещу ревизионни актове по чл. 19 от ДОПК, показва, че един от най-съществените пропуски и съответно основание за отмяна на ревизионни актове е свързан с обосноваването на субективната страна на извършваните действия на третите лица и на причинно-следствената връзка между тяхното поведение и непогасените задължения. В тази връзка във всички алинеи е въведено изискване за наличие на недобросъвестно поведение от страна на отговорните лица. Това изискване защитава интереса на добросъвестните данъкоплатци, които извършват действия в изпълнение на обичайната си търговска дейност.

С оглед на масовите случаи в практиката на прехвърляне на предприятия, дружествени дялове или акции след започнало ревизионно производство за установяване на задълженията на юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, с измененията се предлага създаване на нова ал. 5 в чл. 19 от ДОПК, в която понятието „недобросъвестност“ се дефинира чрез необорима презумпция. Приема се, че недобросъвестно поведение е налице винаги, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията или след започнал контрол по спазване на данъчното и/или осигурителното законодателство. Включването на декларираните от лицата задължения в разпоредбата на чл. 19 дава възможност на органите по приходите да образуват производство за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК не само в случаите, в които задълженията на юридическите лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК са установени с ревизионен акт, но и в случаите, в които лицето само е посочило дължимите от него задължения.

В разпоредбата на чл. 217, ал. 2 се предлага да се заличи изречение второ, тъй като след промяната на чл. 211, ал. 1 от ДОПК изпълнително производство се образува въз основа на заявление по електронен път до публичния изпълнител от публичния взыскател.

Проектът предвижда още фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск да се осъществява и по отношение на акцизни стоки. Засиленият контрол върху акцизните стоки се въвежда като мярка за ограничаване на сивата икономика.

Предвиждат се изменения и допълнения в Закона за ограничаване на плащанията в брой. Въвежда се възможност за плащане чрез виртуално терминално устройство ПОС на администрирани от Националната агенция за приходите данъци и осигурителни вноски, като средствата постъпват директно по сметка на НАП в Българската народна банка. В съответствие с досега заложения принцип в чл. 4 от закона за тези картови плащания, както и за останалите такива лица няма да заплащат банкови комисиони и такси. С предложените промени значително ще се намали административната тежест и разходите за бизнеса, тъй като ще се осигури удобна и безплатна за лицата алтернативна възможност за заплащане на данъци и осигурителни вноски чрез интернет, без да е необходимо да бъдат посещавани офиси на НАП или на обслужващата банка. Също така се предлага нормативно регламентираният праг за ограничаване на плащания в брой в страната да бъде поетапно намален от 10 000 лв. до 1000 лв. за срок от две години, като мярка за ограничаване на сивата икономика. Предлаганото ограничаване на плащанията в брой е в съответствие и с наложилата се практика в другите

държави – членки на ЕС. Мярката ще доведе до ограничаване на възможността да не се отразяват в счетоводството на предприятията парични потоци, свързани, от една страна, с реализирани приходи от продажби на продукция, стоки и услуги, а от друга страна - с изплащане на заплати и възнаграждения, за които не са начислени, удържани и внесени данъци и задължителни осигурителни вноски.

По отношение на практическото прилагане на административното сътрудничество от компетентните органи следва да се отбележи, че към настоящия момент в Националната агенция за приходите е изградено и действа звено, което по силата на предложените промени в ДОПК ще осъществява обмена на информация съгласно разпоредбите на директивите и международни договори. По отношение на взаимната помощ с други държави, осъществявана по силата на международни договори съгласно чл. 269щ, в Националната агенция за приходите понастоящем функционира звено, което ще поеме новата функция. В тази връзка разходите за реализиране на предложените промени с проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще бъдат в рамките на утвърдения бюджет на Националната агенция за приходите.

Промените, които се предвиждат в законопроекта, няма да бъдат свързани със съществени разходи за бизнеса, доколкото кръгът от лицата, за които по силата на нормативния акт ще възникне задължение за подаване на отчети по държави пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, е изключително ограничен, а от друга страна, характерът на подаваната информация предполага, че същата е вече налична.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: Април-Май 2017 г.	Дата: 10.03.2017 г.
Контакт за въпроси: Надалина Младенова, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите	Телефон: 9859-28-76
1. Дефиниране на проблема: Действащата към момента правна уредба не обезпечава изпълнението на изискванията на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане и Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Заради липсата на правна уредба, съответстваща на правилата на Директива (ЕС) 2015/2376, е стартирана процедура за нарушение на европейското право (официално уведомително писмо на Генералния секретариат на ЕК № С(2017) 300/3 от 23.01.2017 г. във връзка с процедура за нарушение № 2017/0021 по описа на Европейската комисия). Друг съществен проблем е постъпило запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право, което налага прецизиране на разпоредби в ДОПК с цел поясняване на обхвата на обмена съобразно текста на директивата. В тази връзка и с оглед необходимостта от пълно хармонизиране на националното законодателство с европейското право е изготвен законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни групи промени: ➤ Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. ➤ Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния	

автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Разпоредбите на директивата следва да бъдат въведени в националното законодателство в срок до 4 юни 2017 г.

➤ Прецизират се разпоредби в глава шестнадесета, раздел V от ДОПК във връзка със запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право. С предложените изменения се елиминират потенциалните пречки пред обмена на информация с държавите членки по отношение на данъците, посочени в чл. 143б, които биха възникнали при стриктно тълкуване на разпоредбите.

➤ Отменят се разпоредбите, с които в българското законодателство е въведена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания, отменена с Директива (ЕС) 2015/2060 на Съвета от 10 ноември 2015 година. Обмен на информация за доходите от спестяванията се осъществява по реда на глава шестнадесета, раздел III "а" "Автоматичен обмен на финансова информация в областта на данъчното облагане" от ДОПК, с която е транспонирана Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, считано от 1 януари 2016 г.

➤ С оглед ефективното прилагане на поети задължения от страна на Република България в областта на данъците, съгласно сключени международни договори, с проекта се създават разпоредби в Глава двадесет и седма "б" (чл. 269ш). С предложените разпоредби се обвързват правилата за осъществяване на взаимна помощ при събиране на публични вземания съгласно сключени международни договори, по които Република България е страна, с производствата по ДОПК.

➤ Във връзка с обмена на информация с други държави се предлага прецизиране на разпоредби относно обхвата на данъчно-осигурителната информация и основанията за разкриването ѝ. Изрично се регламентира, че данните, получени по реда на взаимната помощ и административното сътрудничество, включително обменът на информация с други държави при условията на глава шестнадесета, раздел IIIа, IV, V, VI, глава двадесет и седма „а“ и глава двадесет и седма „б“ от ДОПК, представляват данъчна и осигурителна информация и може да бъде разкривана само при условията и по реда, предвидени в международен договор или съответните глави от ДОПК. Промяната е предложена в резултат на препоръки, направени в рамките на процедурата за преглед и оценка на българското законодателство от страна на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С проекта се предвижда въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Република България трябваше в срок до 31 декември 2016 г. да приведе националното си законодателство в съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

Също така със законопроекта се въвеждат разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Разпоредбите на тази директивата следва да бъдат въведени в националното законодателство в срок до 4 юни 2017 г.

Друга промяна, която се предвижда в проекта за изменение на ДОПК е във връзка със запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Проблемът не може да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на промените, предложени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се предвижда постигането на следните основни цели:

➤ Засилване на ефективността на административното сътрудничество между данъчните администрации чрез разширяване на обхвата на автоматичния обмен на информация;

➤ Засилване на борбата с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране;

➤ Да се разреши проблема с липсата на прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия, която улеснява прилагането на вредни данъчни практики;

➤ Да се приведе националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- Многонационалните групи предприятия, които имат общи консолидирани приходи в размер над 1 466 872 500 лева за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година, а когато крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели на Република България - над 100 000 000 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година;
- Данъчно задължените лица, за които се обменя информация с друга държава членка за данъчни становища, издадени по отношение на трансграничната им дейност.
- Националната агенция за приходите.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 1 – Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и за внасянето му за приемане от Народното събрание. С приемането на този вариант на действие националното законодателство ще е в съответствие с правото на Европейския съюз и ще бъдат прекратени двете процедури за несъответствие на българското законодателство с европейското право, стартирани със запитване (EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС и официално уведомително писмо на Генералния секретариат на ЕК № С(2017) 300/3 от 23.01.2017 г. във връзка с процедура за нарушение № 2017/0021 по описа на Европейската комисия. Ще се подобри правната рамка за осъществяване на ефективен обмен на информация за данъчни цели, като се разшири обхвата на обменяната информация и се прецизират действащи разпоредби в ДОПК.

Вариант за действие 2 „Без действие“

В случай, че не бъде приет проекта на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз. В резултат на неприемането на проектозакона, освен че няма да може да се прекратят започналите две процедури по нарушение, заради невъвеждането на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година и неотстраняването на несъответствията при въвеждането на Директива 2011/16/ЕС, но ще бъде стартирана още една процедура за нарушение за нетранспонирането и на Директива (ЕС) 2016/881.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 1 - не се очакват негативни въздействия от приемането на

проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

При Вариант за Действие 2 „Без действие“ – няма да се засили ефективността на административното сътрудничество между данъчните администрации поради по-ограничения обхват на автоматичния обмен на информация; няма да се разреши проблема с липсата на прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия, която улеснява прилагането на вредни данъчни практики; няма да се приведе националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При Вариант на Действие 1 - Задължителният автоматичен обмен на информация между държавите членки ще доведе до по-голяма прозрачност относно издаваните от тях данъчни становища, което ще стимулира справедливата конкуренция в областта на данъчното облагане;

➤ България ще получава информация за издадените от други държави членки предварителни споразумения за ценообразуване, което е предпоставка за проучване на опит и добри практики в областта на трансферното ценообразуване;

➤ Ще се позволи на данъчните администрации в различните държави да предприемат мерки срещу вредните данъчни практики и да идентифицират лицата (предприятията), които изкуствено прехвърлят значителна част от печалбите си към юрисдикции с по-благоприятни данъчни режими;

➤ Задължителният автоматичен обмен на информация между държавите, в рамките на които многонационалните групи предприятия извършват дейност чрез свои съставни предприятия, ще стимулира тези предприятия да се откажат от определени практики за агресивно данъчно планиране, като внасят справедлив дял данъци в държавата, където е реализирана печалбата

➤ Ще се предотвратят зачестилите през последните години все повече трансгранични случаи на укриване на данъци, както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб;

➤ Ще се предотвратят случаите на недекларирани и необложените с данъци доходи и ще се увеличат националните данъчни приходи;

➤ Чрез автоматичният обмен на информация ще се повишат ефикасността и ефективността на събиране на данъци, който е основен приоритет в борбата срещу укриването на данъци;

➤ Ще се увеличат бюджетните приходи;

- Ще се повиши ефективността и ефикасността на събиране на данъци.

При Вариант за Действие 2 „Без действие“ - не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Напротив, неприемането на проекта може да доведе до сериозни финансови санкции за България, които Европейската комисия може да поиска да бъдат наложени от Съда на ЕС заради невъвеждане на европейското законодателство.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

☒ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регулаторни режими, както и не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☐ Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като проектът на решение, докладът към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите. Проектът на акт ще се съгласува с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

☐ Не

➤ Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

➤ Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

➤ Отменят се разпоредбите, с които в българското законодателство е въведена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. С Директива (ЕС) 2015/2060 на Съвета от 10 ноември 2015 година е отменена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. Обмен на информация за доходите от спестяванията се осъществява по реда на глава шестнадесета, раздел III “а” “Автоматичен обмен на финансова информация в областта на данъчното облагане” (Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане), считано от 1 януари 2016 г.

➤ Прецизират се разпоредби в глава шестнадесета, раздел V от ДОПК във връзка със запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

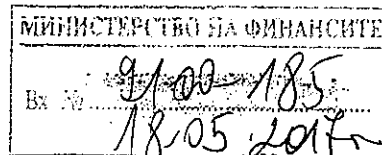
Име и длъжност:

Людмила Петкова, Директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата: 10.03.2017 г.

Подпис:

W/K/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-52

18.05.2017

/моля цитирате при отговор/

ДО

Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ОТНОСНО: *Справка за съответствието на проект на ЗИД на ДОПК с ЕКПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА*

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЕОРГИЕВА,

В отговор на Ваше писмо изх. № 91-0-185/10.05.2017 г., във връзка със Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, изразявам становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на ЕКПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

С УВАЖЕНИЕ,

СТОЯН СТОЯНОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на българския нормативен акт/действащи нормативни актове, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/881 НА СЪВЕТА от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане	Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс	
Член 1 Директива 2011/16/ЕС се изменя, както следва: 1) Член 3, точка 9 се заменя със следното: „9. автоматичен обмен на информация“ означава: а) за целите на член 8, параграф 1 и членове 8а и 8аа — системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 позоваването на понятието „налична информация“ се отнася за информация в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка. б) за целите на член 8, параграф 3а — системно предоставяне на предварително определена информация относно местни лица на други държави членки на съответната държава членка, на която те са местни лица, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. в) за целите на останалите разпоредби на настоящата директива освен член 8, параграфи 1 и 3а, член 8а и член 8аа — системно предоставяне на предварително определена информация в съответствие с букви а) и б) от настоящата точка. В контекста на член 8, параграфи 3а и 7а, член 21, параграф 2 и член 25, параграфи 2 и 3 понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I. В контекста на член 8аа и приложение III понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в	Чл. 143т. (1) Този раздел урежда реда за осъществяване на административно сътрудничество чрез автоматичен обмен на отчети по държави, съдържащи информация за разпределението на приходите, печалбите, активите и данъците на предприятия, които са част от многонационална група предприятия (МГП). (2) Автоматичният обмен на информация по този раздел е системното предоставяне на предварително определена информация на държава-членка на Европейския съюз или на други юрисдикции, с които Република България има влязло в сила специално международно споразумение, без отправено искане, на определен интервал от време. § 1, т. 24 от допълнителните разпоредби: 24. „Налична информация“ по смисъла на чл. 143з е информацията относно данъците по чл. 143б, с която Националната агенция за приходите разполага и която в съответствие с процедурите за нейното събиране и обработване може да бъде възпроизведена в стандартизиран електронен формат.	Пълно

съответните определения, установени в приложение III.		
2) В глава II, раздел II се вмъква следният член: „Член 8аа Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно отчетите по държави 1. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да изиска от „крайното образувание майка“ на дадена „МГП“, което е нейно местно лице за данъчни цели, или от всяко друго „предоставящо информация образувание“ в съответствие с приложение III, раздел II да подаде отчет по държави по отношение на своята „отчетна данъчна година“ в срок от 12 месеца след последния ден на „отчетната данъчна година“ на „МГП“ в съответствие с приложение III, раздел II. 2. Компетентният орган на държава членка, която е получила отчета по държави съгласно параграф 1, в рамките на срока, определен в параграф 4, чрез автоматичен обмен предоставя този отчет на всяка друга държава членка, в която, въз основа на информацията в отчета по държави, едно или повече „съставни образувания“ на „МГП“ на „предоставящото информация образувание“ са или местни лица за данъчни цели, или подлежат на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност. 3. Отчетът по държави съдържа следната информация относно „МГП“: а) за всяка юрисдикция, в която „МГП“ извършва дейност — обобщена информация относно размера на приходите, печалбата (загубата) преди данъка върху дохода, платения данък върху дохода, начисления данък върху дохода, регистрирания капитал, натрупаната печалба, броя на наетите лица и материалните активи, различни от парични средства или парични еквиваленти; б) идентификация на всяко „съставно образувание“ на „МГП“, като се посочва юрисдикцията, на която „съставното образувание“ е местно лице за данъчни цели, и юрисдикцията, съгласно чието законодателство „съставното образувание“ е организирано, когато тя е различна от юрисдикцията, на която „съставното образувание“ е местно лице за данъчни цели, както	Чл. 143ф. (1) Отчетът по държави се предоставя ежегодно на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от предоставящо информация предприятие в 12-месечен срок, считано от края на отчетната данъчна година за МГП. Чл. 143у. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя подадените от предоставящо информация предприятие отчети по държави с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз или на други юрисдикции, с които Република България има влязло ви сила специално международно споразумение. (2) Отчетите по държави се предоставят на държава-членка или на друга юрисдикция, на която съставно предприятие на МГП е местно лице за данъчни цели или има място на стопанска дейност. Чл. 143ф. (2) Отчетът по държави трябва да съдържа следната информация за МГП: 1. обобщена информация относно размера на приходите, печалбата (загубата) преди облагане с данък, платения подоходен/корпоративен данък, начисления подоходен/корпоративен данък, регистрирания капитал, натрупаната печалба, броя на наетите лица и материалните активи, различни от парични средства или парични еквиваленти - за всяка държава-членка или друга юрисдикция, в която МГП извършва дейност; 2. данни за всяко съставно предприятие на МГП, като се посочва държавата-членка или друга юрисдикция, на която то е местно лице за данъчни цели, държавата/юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено, когато тя е различна от държавата/юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни	Пълно

и естеството на основната стопанска дейност или дейности на това „съставно образувание“. 4. Предоставянето на информацията се извършва в срок от 15 месеца след последния ден на „данъчната година“ на „МГП“, за която се отнася отчетът по държави. Първият отчет по държави се подава за „данъчната година“ на „МГП“, започваща на 1 януари 2016 г. или след това, като това се извършва в срок от 18 месеца след последния ден на въпросната „данъчна година“.	цели, както и характерът на основната стопанска дейност или дейности. Чл. 143у. (4) Предоставянето на информацията се извършва в 15-месечен срок, считано от края на данъчната година на МГП, за която се отнася отчетът по държави.	
3) В член 16 се добавя следният параграф: „б. Независимо от параграфи 1—4 от настоящия член, информацията, предавана между държавите членки съгласно член 8аа, се използва за оценка на рисковете от високо ниво, свързани с трансферното ценообразуване и други рискове, свързани със свързването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, включително оценка на риска от неспазване на приложимите правила за трансферното ценообразуване от страна на членовете на „МГП“, и по целесъобразност за икономически и статистически анализ. Корекциите на трансферното ценообразуване от страна на данъчните органи на получаващата държава членка не се основават на информацията, която се обменя съгласно член 8аа. Независимо от изложеното по-горе, не се забранява използването на информацията, предавана между държавите членки съгласно член 8аа, като основа за отправяне на допълнителни запитвания относно условията на трансферното ценообразуване на „МГП“ или относно други данъчни въпроси в хода на данъчен одит, като в резултат на това могат да бъдат направени подходящи корекции на облагаемия доход на дадено „съставно образувание“.	Чл. 143щ. (1) Информацията по чл. 143у, ал. 1 се използва за оценка на риска, свързан с трансферни цени или с намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, включително оценка на риска от неспазване на приложимите правила за определяне на пазарните цени между предприятия в МГП, както и за икономически и статистически анализ. (2) Органите по приходите не могат да определят пазарни цени въз основа на информацията, получена по реда на този раздел. Ограничението по предходното изречение не възпрепятства органите по приходите да изискат в хода на данъчно-осигурителен контрол допълнителна информация относно условията, при които са определени пазарните цени между предприятия в МГП и в резултат на това да установяват или изменят задължения за данъци на съставно предприятие.	Пълно
4) В член 20 се добавя следният параграф: „б. Автоматичният обмен на информация относно отчета по държави съгласно член 8аа се извършва чрез стандартния формуляр, установен в таблици 1, 2 и 3 от раздел III на приложение III. Посредством актове за изпълнение Комисията приема езиковите договорености за този обмен в срок до 31 декември 2016 г. Те не възпрепятстват държавите членки да съобщават информацията, посочена в член 8аа, на всеки един от	Чл. 143ф. (3) Отчетът по държави се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите. Чл. 143у. (5) Автоматичният обмен на отчети по държави се осъществява веднъж годишно по електронен път чрез мрежата	Пълно

официалните и работните езици на Съюза. Въпреки това тези езикови договорености може да предвиждат, че основните елементи на подобна информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.“.	CCN или по друг одобрен начин. Информацията се предоставя на всеки официален или работен език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.	
5) В член 21 се добавя следният параграф: „6. Информацията, предоставена съгласно член 8аа, параграф 2, се изпраща по електронен път чрез мрежата CCN. Комисията приема необходимите практически договорености за актуализирането на мрежата CCN посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.“.	Чл. 143у. (5) Автоматичният обмен на отчети по държави се осъществява веднъж годишно по електронен път чрез мрежата CCN или по друг одобрен начин.	Пълно
6) В член 23 параграф 3 се заменя със следното: „3. Държавите членки предоставят на Комисията годишна оценка за ефективността на автоматичния обмен на информация, предвиден в членове 8, 8а и 8аа, и съобщават постигнатите практически резултати. Формата и условията за предоставянето на годишната оценка се приемат от Комисията посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.“.	Чл. 143ш. (4) Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на отчетите по държави по чл. 143у и информация за постигнатите практически резултати се предоставят на Европейската комисия във формата и при условията, посочени в чл. 143п, ал. 7.“	Пълно
7) Въмква се следният член: „Член 25а Санкции Държавите членки установяват правила относно санкциите, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и отнасящи се до член 8аа, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното изпълнение. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.“	Чл. 278а. (1) Предоставящо информация предприятие по чл. 143х или чл. 143д, което не предостави отчет по държави в предвидения в чл. 143ф, ал. 1 срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение – от 200 000 до 300 000 лв. (2) Предоставящо информация предприятие по чл. 143х или чл. 143ц, което не посочи или посочи неверни или непълни данни или обстоятелства в отчета по държави по чл. 143ф, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 150 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 250 000 лв. Това наказание се налага и в случаите, когато непълните или неверни данни се дължат на отказ по чл. 143ц, ал. 2 или по чл. 143ч, ал. 5 на крайното предприятие майка да предостави информация. (3) Съставно предприятие, което не изпълни задължението си за	Пълно

	уведомяване по чл. 143ц, ал. 2 или чл. 143ч, ал. 5, се наказва с имуществена санкция в размер на 10 000 лв., а при повторно нарушение – 15 000 лв. (4) Съставно предприятие, което не изпълни задължението си за уведомяване по чл. 143ш, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 150 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 200 000 лв.“		Не подлежи на въвеждане
8) Член 26 се заменя със следното: „Член 26 Процедура на комитет 1. Комисията се подпомага от Комитет за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета(*). 2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.			Не подлежи на въвеждане
9) Добавя се приложение III, чийто текст се съдържа в приложението към настоящата директива. Член 2 1. Държавите членки приемат и публикуват до 4 юни 2017 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези мерки от 5 юни 2017 г. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	§ 40, т. 3: 3. В §26 думите „както и“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавя „на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 332 от 18 декември 2015 г.) и на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 146 от 3 юни 2016 г.)“.	Пълно	Не подлежи на въвеждане
Член 3 Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.			Не подлежи на въвеждане
Член 4 Адресати на настоящата директива са държавите членки.			Не подлежи на въвеждане

ПРИЛОЖЕНИЕ „ПРИЛОЖЕНИЕ III Правила за предоставяне на информация от многонационални „групи“ от предприятия РАЗДЕЛ I ОПРЕДЕЛЕНИЯ 1. Понятието „група“ означава съвкупност от предприятия, свързани посредством собственост или контрол, така че те е или длъжна да изготвя консолидирани финансови отчети за целите на финансовата отчетност съгласно приложимите счетоводни принципи, или ще бъде длъжна, ако дялове от капитала на някое от предприятията бъдат търгувани на публична фондова борса.	Пълно § 40 относно § I от допълнителните разпоредби: 34. „Група“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съвкупност от предприятия, свързани посредством собственост или контрол, която има задължение да изготвя консолидирани финансови отчети за целите на финансовата отчетност съгласно приложимите счетоводни правила, или би била длъжна да изготвя такива, ако дялове от капитала на някое от предприятията се търгуват на фондова борса.
2. Понятието „предприятие“ означава всяка форма на осъществяване на стопанска дейност от лице, посочено в член 3, точка 11, букви б), в) и г).	Пълно § 40 относно § I от допълнителните разпоредби: 36. „Предприятие“ по смисъла на т. 32-35 е всяка форма на осъществяване на стопанска дейност от лице, посочено в т. 22, букви „б“, „в“ и „г“.
3. Понятието „многонационална група от предприятия“ („МГП“) означава „група“, която включва две или повече предприятия, които са местни лица за данъчни цели на различни юрисдикции, или включва предприятие, което е местно лице за данъчни цели на една юрисдикция, но подлежи на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в друга юрисдикция, и не представлява „изключена МГП“.	Пълно § 40 относно § I от допълнителните разпоредби: 35. „Многонационална група от предприятия“ („МГП“) по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е група, която: а) включва две или повече предприятия, които са местни лица за данъчни цели на различни държави-членки или други юрисдикции; или б) включва предприятие, което е местно лице за данъчни цели на една държава-членка или друга юрисдикция, но подлежи на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в друга държава-членка или юрисдикция.
4. Понятието „изключена МГП“ означава, по отношение на всяка „данъчна година“ на „групата“, „група“, която има общи консолидирани приходи на групата в размер до 750 000 000 EUR или сума в местна валута, която е приблизително равна на 750 000 000 EUR към януари 2015 г. на „данъчната година“, непосредствено предшестваща „отчетната данъчна година“, както е отразено в нейните „консолидирани финансови отчети“ за такава предходна „данъчна година“.	Пълно Чл. 143у. (3) Автоматичният обмен на отчети по държави по ал. 1 се осъществява по отношение на МГП, които съгласно консолидираните им финансови отчети имат общи приходи, надвишаващи 1 466 872 500 лева за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година. Чл. 143х. (6) Когато крайното предприятие майка на МГП не е местно лице за данъчни цели на Република България, отчет по държави се предоставя на изпълнителния директор на

5. Понятието „съставно образувание“ означава някое от следните: а) всяка отделна стопанска единица на „МГП“, която е включена в „консолидирания финансов отчет“ на „МГП“ за целите на финансовото отчитане, или която ще бъде включена, ако дялове от капитала на такава стопанска единица на „МГП“ бъдат търгувани на публична фондова борса; б) всяка такава стопанска единица, която е изключена от „консолидирания финансов отчет“ на „МГП“ само на основание размер или същественост; в) всяко място на стопанска дейност на всяка отделна стопанска единица на „МГП“, спадваща към буква а) или буква б), ако стопанската единица изготвя отделен финансов отчет за това място на стопанска дейност за целите на финансовото отчитане, за регулаторни цели, данъчно отчитане или във връзка с вътрешния управленски контрол.	Националната агенция за приходите от предприятие по ал. 3 или 4, когато сумата на приходите на групата съгласно консолидирания финансов отчет надвишава 1 466 872 500 лева за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.	Пълно
6. Понятието „предоставящо информация образувание“ означава „съставното образувание“, от което се изисква да подаде отчет по държави в съответствие с изискванията на член 8аа, параграф 3 в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, от името на „МГП“. „Предоставящото информация образувание“ може да е „крайното образувание майка“, „заместващото образувание майка“ или всяко образувание, посочено в раздел II, точка I.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 37. „Съставно предприятие“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е: а) всяка отделна стопанска единица на МГП, която е включена в консолидирания финансов отчет на МГП за целите на финансовото отчитане или която би била включена, ако дялове от капитала на съответната стопанска единица на МГП се търгуват на фондова борса; б) всяка стопанска единица на МГП, която е изключена от консолидирания финансов отчет на МГП само на основание размер или същественост; в) всяко място на стопанска дейност на всяка отделна стопанска единица на МГП по букви „а“ или „б“, ако стопанската единица изготвя отделен финансов отчет за това място на стопанска дейност за финансови, данъчни, счетоводни и регулаторни цели или във връзка с вътрешния управленски контрол.	Пълно
7. Понятието „крайно образувание майка“ означава „съставно образувание“ на „МГП“, което отговаря на следните критерии: а) пряко или косвено притежава достатъчен дял в едно или повече други „съставни образувания“ на „МГП“, така че да е длъжно да изготвя „консолидирания финансов отчет“ съгласно общоприетите счетоводни принципи, прилагани в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, или което ще бъде длъжно да прави това, ако неговите дялове от капитала бъдат търгувани на публична фондова борса в	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 38. „Предоставящо информация предприятие“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е крайното предприятие майка, заместващото предприятие майка или всяко съставно предприятие, което има задължение да подава отчет по държави от името на МГП.	Пълно
а) пряко или косвено притежава достатъчен дял в едно или повече други съставни предприятия на МГП, поради което е длъжно да изготвя консолидирани финансови отчети съгласно приложимите счетоводни правила в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, или което би било длъжно да изготвя такива, ако	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 39. „Крайно предприятие майка“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съставно предприятие на МГП, което отговаря на следните критерии: а) пряко или косвено притежава достатъчен дял в едно или повече други съставни предприятия на МГП, поради което е длъжно да изготвя консолидирани финансови отчети съгласно приложимите счетоводни правила в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, или което би било длъжно да изготвя такива, ако	Пълно

юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели; б) няма друго „съставно образувание“ на тази „МГП“, което притежава пряко или косвено дял, както е описано в буква а), в посоченото първо „съставно образувание“.	неговите дялове от капитала се търгуват на фондова борса в юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели; б) няма друго съставно предприятие на тази МГП, което притежава пряко или косвено достатъчен дял в това съставно предприятие.	Пълно
8. Понятието „заместващо образувание майка“ означава „съставно образувание“ на „МГП“, което е била определено от тази „МГП“ като единствен заместник на „крайното образувание майка“ при подаването на отчета по държави в юрисдикцията, на която „съставното образувание“ е местно лице за данъчни цели, от името на „МГП“, когато са изпълнени едно или повече от условията, посочени в раздел II, точка I, първа алинея, буква б).	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 40. „Заместващо предприятие майка“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съставно предприятие на МГП, което е посочено от групата да замести крайното предприятие майка при подаването на отчета по държави в държавата членка или юрисдикцията, на която съставното предприятие е местно лице за данъчни цели, от името на МГП, когато са налице едно или повече от условията, посочени в чл. 143ц, ал. I.	Пълно
9. Понятието „данъчна година“ означава годишен счетоводен период, по отношение на който „крайното образувание майка“ от „МГП“ изготвя своите финансови отчети.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 41. „Данъчна година“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е период, за който крайното предприятие майка от МГП изготвя своите финансови отчети.	Пълно
10. Понятието „отчетна данъчна година“ означава „данъчната година“, за която финансовите и оперативните резултати са отразени в отчета по държави, посочен в член 8аа, параграф 3.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 42. „Отчетна данъчна година“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е данъчната година по т. 41, за която финансовите и оперативните резултати са отразени в отчета по държави, съдържащ информацията, предвидена в чл. 143ф, ал. 2.	Пълно
11. Понятието „отговарящо на условията споразумение между компетентните органи“ означава споразумение, което е сключено между упълномощени представители на държавата — членка на ЕС, и на юрисдикция извън Съюза, които са страни по „международно споразумение“, и по силата на което се изисква автоматичен обмен на отчетите по държави между юрисдикциите, които са страни по него.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 44. „Специално международно споразумение“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е споразумение, предвиждащо автоматичен обмен на отчети по държави и сключено между Република България и юрисдикция извън Европейския съюз, която е страна по международен договор по т. 43.	Пълно
12. Понятието „международно споразумение“ означава Многостранична конвенция за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси, всяка двустранна или многостранна данъчна спогодба или всяко споразумение за обмен на информация по данъчни въпроси, по които държавата	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 43. „Международен договор“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е Многостранична конвенция за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси или друг международен договор, по който Република България е страна и	Пълно

членка е страна и чинто разпоредби предоставят законови правомощия за обмен на данъчна информация между юрисдикции, в това число за автоматичен обмен на такава информация.	който предвижда обмен на данъчна информация, включително автоматичен обмен на информация.	
13. Понятието „консолидирани финансови отчети“ означава финансовите отчети на „МГП“, в които активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на „крайното образувание майка“ и на „съставните образувания“ са представени като такива на един стопански субект.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 45. „Консолидиран финансов отчет“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е финансов отчет на МГП, в който активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на крайното предприятие майка и на съставните предприятия са представени все едно че са един стопански субект.	Пълно
14. Понятието „системно неизпълнение“ по отношение на юрисдикция означава или че дадена юрисдикция има действащо „отговарящо на условията споразумение между компетентните органи“ с държава членка, но е спряла автоматичния обмен (поради причини, различни от съответстващите на условията на това споразумение), или че дадена юрисдикция по друг начин редовно не предоставя автоматично на държава членка отчетите по държави, с които разполага, за „МГП“, които имат „съставни образувания“ в тази държава членка.	§ 40 относно §1 от допълнителните разпоредби: 46. „Системно неизпълнение“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е налице по отношение на юрисдикция, когато юрисдикция, с която Република България има влязло в сила специално международно споразумение, не предоставя редовно отчетите по държави за МГП със съставни предприятия в Република България, с които разполага, или поради друга причина без основание не предоставя отчетите по държави.	Пълно
РАЗДЕЛ II ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ I. „Съставно образувание“, което е местно лице на държава членка и което не е „крайното образувание майка“ на „МГП“, подава отчет по държави за „отчетната данъчна година“ на „МГП“, на което е „съставно образувание“, ако са удовлетворени следните критерии: а) образуванието е местно лице за данъчни цели на дадена държава членка; б) изпълнено е едно от следните условия: i. „крайното образувание майка“ на „МГП“ не е задължено да подава отчет по държави в юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели; ii. юрисдикцията, на която „крайното образувание майка“ е местно лице за данъчни цели, има действащо „международно споразумение“, по което държавата членка е страна, но към посочения в член 8аа, параграф I момент за подаване на отчет по държави за „отчетната данъчна година“ няма действащо „отговарящо на условията споразумение между компетентните	Чл. 143ц. (1) Отчетът по държави се подава от съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България и е различно от крайно предприятие майка, когато е налице едно от следните условия: 1. крайното предприятие майка на МГП не е задължено да подава отчет по държави в юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели; 2. юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, има влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна, но в срока за подаване на отчета по държави по чл. 143ф, ал. I за съответната отчетна данъчна година няма влязло в сила специално международно споразумение; 3. налице е системно неизпълнение от страна на юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, за което изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е уведомил съставното предприятие, което е местно	Пълно

органи“, по което държавата членка да е страна; iii. налице е „системно неизпълнение“ от страна на юрисдикцията, на която „крайното образуване майка“ е местно лице за данъчни цели, за което държавата членка е уведомила „съставното образуване“, което е местно лице за данъчни цели на тази държава членка. Без да се засяга задължението на „крайното образуване майка“, посочено в член 8аа, параграф 1, или на „заместващото предприятие майка“ да подаде първия отчет по държави за „данъчната година“ на „МГП“, започваща на 1 януари 2016 г. или след тази дата, държавите членки могат да решат задължението на „съставните образувания“, съгласно точка 1 от настоящия раздел, да се прилага за отчетите по държави за „отчетните данъчни години“, започващи на 1 януари 2017 г. или след тази дата.	лице за данъчни цели на Република България. § 43. (1) Първият отчет по държави по чл. 143ф се подава от крайното предприятие майка или заместващо предприятие майка за данъчната година на МГП, започваща на 1 януари 2016 г. или по-късно през тази година, в срока, посочен в чл. 143ф, ал. 1. (2) Когато предоставящо информация предприятие е съставно предприятие, различно от крайното предприятие майка или заместващо предприятие майка, първият отчет по държави се подава за отчетната данъчна година, започваща на 1 януари 2017 г. или по-късно през тази година.
„Съставно образуване“, което е местно лице на държава членка съгласно определението в първа алинея на настоящата точка, изисква от своето „крайно образуване майка“ да ѝ предостави цялата необходима информация, която да ѝ позволи да изпълни задълженията си за подаване на отчета по държави съгласно член 8аа, параграф 3. Ако въпреки това съответното „съставно образуване“ не е получило или придобило цялата необходима информация за подаване на отчет за „МГП“, това „съставно образуване“ подава отчет по държави, съдържащ цялата получена или придобита информация, с която разполага, и нотифицира държавата членка, на която е местно лице, че „крайното образуване майка“ е отказало да предостави необходимата информация. Това не засяга правото на засегнатата държава членка да прилага санкции, предвидени в нейното национално законодателство, като тази държава членка информира всички държави членки за отказа.	Чл. 143и. (2) Съставно предприятие по ал. 1 изисква от крайното предприятие майка да му предостави цялата информация, необходима за подаване на отчета по държави със съдържанието по чл. 143ф, ал. 2. В случай че съставното предприятие не е получило цялата необходима информация за подаване на отчет за МГП, то подава отчет по държави въз основа на информацията, с която разполага, като уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, че крайното предприятие майка е отказало да предостави необходимата информация.
При наличие на няколко „съставни образувания“ на една и съща „МГП“, които са местни лица за данъчни цели на Съюза, и когато се прилагат едно или няколко от условията, посочени в първа алинея, буква б), „МГП“ може да посочи едно от тези „съставни образувания“ да подаде отчета по държави в	Чл. 143ч. (1) Когато една МГП има няколко съставни предприятия, които са местни лица за данъчни цели на Република България и/или друга държава-членка и е налице едно от условията по чл. 143и, ал. 1, МГП може да определи едно от тези съставни предприятия да подаде отчета по държави.

съответствие с изискванията на член 8аа, параграф 3 по отношение на всяка „отчетна данъчна година“ в рамките на посочения в член 8аа, параграф 1 срок, и да уведоми държавата членка, че подаването на отчета е предназначено да отговори на изискването за подаване, приложимо спрямо всички „съставни образувания“ на съответната „МГП“, които са местни лица за данъчни цели на Съюза. Тази държава членка, в съответствие с член 8аа, параграф 2, предоставя полученния отчет по държави на всяка друга държава членка, в която, въз основа на информацията от отчета по държави, едно или повече „съставни образувания“ на „МГП“ на „предоставящото информация образувание“ са или местни лица за данъчни цели, или подлежат на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност. Когато дадено „съставно образувание“ не може да получи или да придобие цялата необходима информация за подаване на отчет по държави съгласно член 8аа, параграф 3, то не може да бъде посочено за „предоставящо информация образувание“ за „МГП“ съгласно четвърта алинея от настоящата точка. Това правило се прилага без да се засяга задължението на „съставното образувание“ да уведоми държавата членка, на която е местно лице, че „крайното образувание майка“ е отказало да предостави необходимата информация.	(2) Когато определеното съставно предприятие е местно лице за данъчни цели на Република България, то уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, че с подаването на отчета е изпълнено и съответното задължение на всички съставни предприятия, които са местни лица за данъчни цели на Република България или на друга държава-членка. Чл. 143у. (2) Отчетите по държави се предоставят на държава членка или на друга юрисдикция, на която съставно предприятие на МГП е местно лице за данъчни цели или има място на стопанска дейност. Чл. 143ч. (4) Съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, не може да бъде определено за предоставящо информация предприятие за МГП по ал. 1, когато не може да получи цялата необходима информация за подаване на отчет по държави. (5) Независимо от ал. 4, ако съставно предприятие е определено да подаде отчет по държави, но крайното предприятие майка е отказало да предостави необходимата информация, се прилага чл. 143ц, ал. 2 и 3.
2. Чрез дерогация от точка 1, когато се прилагат едно или повече от условията в точка 1, първа алинея, буква б), от образувание, посочено в точка 1, не се изисква да подава отчет по държави за дадена „отчетна данъчна година“, ако „МГП“, на която то е „съставно образувание“, е подала отчет по държави в съответствие с член 8аа, параграф 3 за същата „данъчна година“ чрез „заместващо образувание майка“, което подава този отчет по държави пред данъчните органи на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, на или преди датата, посочена в член 8аа, параграф 1, и когато, в случай че „заместващото образувание майка“ е местно лице за данъчни цели на дадена юрисдикция извън Съюза, са изпълнени следните условия: а) юрисдикцията, на която „заместващото образувание майка“ е местно лице за данъчни цели, изисква подаване на отчети по	Пълно Чл. 143ц. (5) Съставно предприятие по ал. 1 не подава отчет по държави, когато отчетът е подаден чрез заместващо предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели на юрисдикция извън Европейския съюз и са изпълнени следните условия: 1. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, изисква подаване на отчети по държави, съдържачи информацията по чл. 143ф, ал. 2; 2. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, има влязло в сила специално международно споразумение, по което Република България е страна в срока за подаване на отчет по държави за съответната отчетна данъчна година; 3. юрисдикцията, на която заместващото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, не е уведомила изпълнителния

държави в съответствие с изискванията на член 8аа, параграф 3; б) юрисдикцията, на която „заменящото образувание майка“ е местно лице за данъчни цели, има действащо „отговарящо на условията споразумение между компетентните органи“, по което държавата членка е страна към посочения в член 8аа, параграф 1 момент за подаване на отчет по държави за „отчетната данъчна година“; в) юрисдикцията, на която „заменящото образувание майка“ е местно лице за данъчни цели, не е уведомила държавата членка за „системно неизпълнение“; г) юрисдикцията, на която „заменящото образувание майка“ е местно лице за данъчни цели, е била уведомена не по-късно от последния ден на „отчетната данъчна година“ на „МГП“ от „съставното образувание“, което е нейно местно лице за данъчни цели, че последното е „заменящото образувание майка“; д) държавата членка е получила уведомление в съответствие с точка 4.	директор на Националната агенция за приходите за системно неизпълнение от страна на юрисдикцията или заменящото предприятие майка; 4. юрисдикцията, на която заменящото предприятие майка е местно лице за данъчни цели, е била уведомена не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП от съставно предприятие, което е нейно местно лице за данъчни цели, че последното е заменящо предприятие майка; 5. изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е получил уведомление в съответствие с чл. 143ш, ал. 2.	
3. Държавите членки изискват всяко „съставно образувание“ на „МГП“, което е местно лице за данъчни цели на една държава членка, да уведомява тази държава членка дали представлява „крайно образувание майка“, „заменящо образувание майка“ или „съставно образувание“ по точка 1 не по-късно от последния ден на „отчетната данъчна година“ на тази „МГП“. Държавите членки могат да дължат този краен срок до последния ден, в който съответното „съставно образувание“ трябва да подаде данъчна декларация за предходната данъчна година.	Чл. 143ш. (1) Съставно предприятие на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите дали е крайно предприятие майка, заменящо предприятие майка или съставно предприятие по чл. 143ш, ал. 1 не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП.	Пълно
4. Държавите членки изискват, когато „съставно образувание“ на „МГП“, което е местно лице за данъчни цели на една държава членка, но не е „крайно образувание майка“, нито „заменящо образувание майка“, нито „съставно образувание“ по точка 1, то да уведомява държавата членка относно идентификацията на „предоставящото информация образувание“ и мястото, където то е местно лице за данъчни цели, не по-късно от последния ден на „отчетната данъчна година“ на „МГП“. Държавите членки могат да дължат този	Чл. 143ш. (2) Съставно предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, но не е крайно предприятие майка, заменящо предприятие майка или съставно предприятие по чл. 143ш, ал. 1, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за предоставящото информация предприятие и държавата-членка, включително Република България, съответно юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на МГП.	Пълно

краен срок до последния ден, в който съответното „съставно образувание“ трябва да подаде данъчна декларация за предходната данъчна година.	Чл. 143ф. (3) Отчетът по държави се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.	Частично
5. В отчета по държави се посочва валутата на сумите, посочени в този отчет.	§ 43. (5) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава заповедта по чл. 143ф, ал. 3 в срок до 31 октомври 2017 г.	Предвижда се образецът на отчетите по държави и указанията за попълването му (Раздел III „Отчет по държави“ от приложението към директивата), както и изискването да се посочва валутата на сумите в отчета (Раздел II, параграф 5 от приложението към директивата), да се утвърдят със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Срок за въвеждане: 31 октомври 2017 г.
РАЗДЕЛ III ОТЧЕТ ПО ДЪРЖАВИ А. Образец за отчет по държави Таблица 1. Обобщение на разпределението на приходите, данъците и стопанските дейности по данъчни юрисдикции Таблица 2 Списък на всички „съставни образувания“ на „МГП“, включени във всяко от обобщенията по данъчни юрисдикции Таблица 3: Допълнителна информация Б. Общи указания за подаване на отчета по държави 1. Цел Образецът се използва за предоставяне на информация от страна на многонационалните „групи“ от предприятия („МГП“) на разпределението на приходите, данъците и стопанските дейности по данъчни юрисдикции. 2. Третиране на клонове и места на стопанска дейност Информацията за местата на стопанска дейност се предоставя в	Чл. 143ф. (3) Отчетът по държави се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.	Частично

зависимост от данъчната юрисдикция, в която те се намират, а не в зависимост от данъчната юрисдикция, на която е местно лице за данъчни цели стопанската единица, към която принадлежи мястото на стопанска дейност. Данъчната юрисдикция на местното лице, която предоставя информация за стопанската единица, към която принадлежи мястото на стопанска дейност, изключват финансовите данни, свързани с мястото на стопанска дейност. 3. Период, обхванат от годишния образец Образецът обхваща „данъчната година“ на предоставящата информация МГП. За „съставни образувания“, по преценка на предоставящата информация МГП, образецът отразява последователно едно от следните сведения: а) информация за „данъчната година“ на съответните „съставни образувания“, която изтича на същата дата както „данъчната година“ на предоставящата информация МГП или която завършва в рамките на 12-месечния период, предхождащ тази дата; б) информация за всички съответни „съставни образувания“, предоставена за „данъчната година“ на предоставящата информация МГП. 4. Източник на данните При попълването на образца предоставящата информация МГП използва последователно всяка година едни и същи източници на информация. Предоставящата информация МГП може да избере да използва данните от своите консолидирани отчети, от задължителните финансови отчети на отделните образувания, от законоустановените финансови отчети или от вътрешното управленско счетоводство. Не е необходимо синхронизиране на отчитането на приходи, печалба и данъци в образца с „консолидираните финансови отчети“. Ако като основа за предоставената информация се използват задължителните финансови отчети, всички суми се преизчисляват във функционалната валута на предоставящата информация МГП по средния обменен курс за годината, посочена в раздела „Допълнителна информация“ на образца. Не са необходими обаче корекции на различията в счетоводните принципи, прилагани от различните данъчни юрисдикции. Предоставящата информация МГП предоставя кратко описание	утвърдят със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Срок за въвеждане: 31 октомври 2017 г.
---	--

на източниците на данни, използвани при изготвянето на образеца в раздел „Допълнителна информация“ на образеца. Ако е направено изменение в обичайно използвания всяка година източник на информация, предоставящата информация МГП обяснява причините за промяната и последиците от нея в раздел „Допълнителна информация“ на образеца. В. Конкретни указания за подаване на отчета по държави 1. Обобщение на разпределението на доходите, данъците и стопанските дейности по данъчни юрисдикции (Таблица I) 1.1. Данъчна юрисдикция В първата колона на образеца предоставящата информация МГП изброява всички данъчни юрисдикции, на които „съставните образувания“ на „МГП“ са местни лица за данъчни цели. Данъчната юрисдикция представлява държавна, както и недържавна юрисдикция, която притежава данъчна автономност. Въвежда се отделен ред за всички „съставни образувания“ на „МГП“, които предоставящата информация МГП не смята за местни лица за данъчни цели, на която и да било данъчна юрисдикция. Когато „съставно образувание“ е местно лице на повече от една данъчна юрисдикция, за определянето на данъчната юрисдикция, на която то е местно лице, се прилага правилото за разкъсване на връзката, предвидено в приложимата данъчна спогодба. Когато липсват приложими данъчни спогодби, за „съставното образувание“ се подава информация в данъчната юрисдикция, в която е мястото на неговото действително управление. Мястото на действително управление се определя на базата на международно приетите стандарти. 1.2. Приходи В трите колони в раздел „Приходи“ от образеца предоставящата информация МГП посочва следната информация: а) сумата на приходите на всички „съставни образувания“ на „МГП“ в съответната данъчна юрисдикция, реализирани от сделки със свързани предприятия; б) сумата на приходите на всички „съставни образувания“ на „МГП“ в съответната данъчна юрисдикция, реализирани от сделки с независими страни; в) сборът на сумите, посочени в букви а) и б). Приходите включват приходи от продажби на стокосово-материални запаси и имущество, услуги, авторски и	
--	--

	лицензионни възнаграждения, лихви, премии и всякакви други суми. Приходите не включват плащанията, получени от други „съставни образувания“, които се третираг като дивиденди в данъчната юрисдикция на платеща. 1.3. Печалба (загуба) преди данъка върху доходите В петата колона от образеца предоставящата информация МГП посочва сумата на печалбата (загубата) преди данъка върху доходите за всички „съставни образувания“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция. Печалбата (загубата) преди данъка върху доходите включва всички извънредни приходи и разходи. 1.4. Платени данъци върху доходите (на касова основа) В шестата колона от образеца предоставящата информация МГП посочва общия размер на данъка върху доходите, реално платен през съответната „данъчна година“ от всички „съставни образувания“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция. Платените данъци включват платените в парично изражение данъци от „съставното образувание“ към юрисдикцията, на която то е местно лице за данъчни цели, и към всички останали данъчни юрисдикции. Платените данъци включват удържаните при източника данъци, платени от други образувания (свързани предприятия и независими предприятия) по отношение на плащанията към „съставното образувание“. Така например, ако дружество А, което е местно лице на данъчна юрисдикция А, получава лихви от данъчна юрисдикция Б, данъкът, удържан в данъчна юрисдикция Б, се посочва от дружество А. 1.5. Начислен данък върху дохода (текуща година) В седмата колона от образеца предоставящата информация МГП посочва сумата на разходите за текущо начисления данък във връзка с облагаемата печалба или загуба за годината на предоставяне на информация за всички „съставни образувания“, които са местни лица за данъчни цели в съответната данъчна юрисдикция. Текущите данъчни разходи отразяват само операции през текущата година и не включват разсрочени данъци или провизии за неопределени данъчни задължения. 1.6. Регистриран капитал В осмата колона от образеца предоставящата информация МГП посочва сумата на регистрирания капитал на всички „съставни
--	--

образувания“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция. Що се отнася до местата на стопанска дейност, регистрираният капитал се посочва от юридическото лице, на което принадлежи мястото на стопанска дейност, освен ако съществува изрично капиталово изискване в данъчната юрисдикция на мястото на стопанска дейност за регулаторни цели. 1.7. Натрупана печалба В деветата колона от образаца предоставящата информация МГП посочва сумата на натрупаната печалба общо на всички „съставни образувания“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция към края на годината. Що се отнася до местата на стопанска дейност, натрупаната печалба се посочва от юридическото лице, на което принадлежи мястото на стопанска дейност. 1.8. Брой на наетите лица В десетата колона от образаца предоставящата информация МГП посочва общия брой на наетите лица в еквивалент на пълно работно време (ЕПРВ) във всички „съставни образувания“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция. Броят на служителите може да бъде отчетен към края на годината въз основа на средните равнища на заетост за годината или на друга последователно прилагана през годините база за различните данъчни юрисдикции. За тази цел независимите изпълнители, участващи в обичайната оперативна дейност на „съставното образувание“, могат да бъдат подадени като наети лица. Закръгляване на броя на наетите лица или представяне на приблизителен брой на наетите лица в разумни граници е допустимо, при условие че закръгляването или представянето на приблизителен брой не нарушава съществено относителното разпределение на наетите лица в различните данъчни юрисдикции. През годините и спрямо различните образувания се прилагат последователни подходи. 1.9. Материални активи, различни от парични средства и парични еквиваленти В единадесетата колона от образаца предоставящата информация МГП посочва сумата на нетните балансови стойности на материалните активи на всички „съставни	
--	--

	образувания“, които са местни лица за данъчни цели в съответната данъчна юрисдикция. Що се отнася до местата на стопанска дейност, активите се посочват за данъчната юрисдикция, в която е разположено мястото на стопанска дейност. За тази цел материалните активи не включват парични средства или парични еквиваленти, нематериални или финансови активи. 2. Списък на всички „съставни образувания“ на „МГП“, включени във всяко от обобщенията по данъчни юрисдикции (Таблица 2) 2.1. „Съставни образувания“, които са местни лица на данъчната юрисдикция Предоставящата информация МГП изброява по данъчни юрисдикции и наименование на юридическите лица всички „съставни образувания“ на „МГП“, които са местни лица за данъчни цели на съответната данъчна юрисдикция. Както е посочено в точка 2 от общите инструкции по отношение на местата на стопанска дейност обаче, мястото на стопанска дейност се посочва във връзка с данъчната юрисдикция, в която се намира. Отбелязва се юридическото лице, към което принадлежи мястото на стопанска дейност. 2.2. Данъчна юрисдикция на организация или учредяване, ако е различна от данъчната юрисдикция на местното лице Предоставящата информация МГП посочва наименованието на данъчната юрисдикция, съгласно чиито закони е организирано или учредено „съставното образувание“ на „МГП“, ако то е различно от юрисдикцията, на която „съставното образувание“ на „МГП“ е местно лице за данъчни цели. 2.3. Основна стопанска дейност/дейности Предоставящата информация МГП определя естеството на основната стопанска дейност/дейности, извършвана от „съставното образувание“ в съответната данъчна юрисдикция, като за целта отбелязва една или няколко от съответните клетки.“
--	--

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на българския нормативен акт/действащи нормативни актове, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/2376 НА СЪВЕТА от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане	Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс/ Данъчно-осигурителен процесуален кодекс	
Член 1 Директива 2011/16/ЕС се изменя, както следва: 1) Член 3 се изменя, както следва: а) точка 9 се заменя със следното: „9. „автоматичен обмен на информация“ означава: а) за целите на член 8, параграф 1 и член 8а — системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 позволяването на понятието „налична информация“ се отнася за информацията в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка; б) за целите на член 8, параграф 3а — системно предоставяне на предварително определена информация относно местни лица на други държави членки, на съответната държава членка, на която те са местни лица, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. В контекста на член 8, параграфи 3а и 7а, член 21, параграф 2 и член 25, параграфи 2 и 3 понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I; в) за целите на всички разпоредби на настоящата директива освен член 8, параграфи 1 и 3а и член 8а — системно предоставяне на предварително определена	Чл. 143г. (3) Автоматичен обмен на информация е системното предоставяне на друга държава - членка на Европейския съюз, на предварително определена информация за местни лица на тази държава членка, без отправено искане, на определен интервал от време. § 1, т. 24 от допълнителните разпоредби: 24. „Налична информация“ по смисъла на чл. 143з е информацията относно данъците по чл. 143б, с която Националната агенция за приходите разполага и която в съответствие с процедурите за нейното събиране и обработване може да бъде възпроизведена в стандартизиран електронен формат.	Пълно

информация, съобщена в съответствие с букви а) и б) от настоящата точка;	б) добавят се следните точки: „14. „Предварително трансгранично данъчно становище“ означава споразумение, уведомление или друг инструмент или действие с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на данъчен одит, и което отговаря на следните условия: а) е издадено, изменено или подновено от правителството или данъчната администрация на държава членка или от нейно име, или от териториални или административни подразделения на държава членка, включително местните органи, независимо от това дали действително се използва или не; б) е издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица, и което това лице или група лица има право да използва; в) се отнася до тъкуването или прилагането на правна или административна разпоредба относно администрирането или прилагането на националното законодателство, отнасящо се до данъците на държавата членка или нейните териториални или административни подразделения, включително местните органи; г) се отнася до трансгранична сделка или до това дали дейността, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, води до установяване на място на стопанска дейност или не; както и д) е издадено преди момента на извършване на сделките или дейността в друга юрисдикция, които потенциално могат да доведат до установяване на място на стопанска дейност, или преди подаване на данъчна декларация за периода, в който е извършена сделката или поредицата от сделки или дейности. Трансграничните сделки могат да включват инвестиции, доставка на стоки, услуги, финансиране или използване на материални или нематериални активи, без да се ограничават до тях, като не е необходимо в извършването им пряко да участва лицето, за което е издадено предварителното трансгранично данъчно становище;
	§ 1 от допълнителните разпоредби, т. 31 31. „Предварително трансгранично данъчно становище“ по смисъла на дил втори, глава шестнадесета, раздел V е становище, споразумение или акт с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на ревизия или проверка, което отговаря на следните условия: а) е издадено, изменено или подновено от приходната администрация или друг държавен или общински орган за конкретно лице или група лица, независимо от това дали действително се използва; б) се отнася до тъкуването или прилагането на разпоредба, свързана с установяването на данъците по чл. 143б или прилагането на законодателството в областта на тези данъци; в) се отнася до трансгранична сделка или до това дали дейността, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, води до възникване на място на стопанска дейност; г) е издадено преди момента на извършване на сделката/поредицата от сделки или дейността в друга юрисдикция, която може да доведе до възникване на място на стопанска дейност, или преди подаване на данъчна декларация за периода, в който е извършена сделката/поредицата от сделки или дейността. Трансграничната сделка може да включва инвестиции, доставка на стоки, услуги, финансиране или използване на материални или нематериални активи и други подобни, като не е необходимо в извършването им пряко да участва лицето, за което е издадено предварителното трансгранично данъчно становище.
	Пълно

15. „предварително споразумение за ценообразуване“ означава споразумение, уведомление или друг инструмент или действие с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на данъчен одит, и което отговаря на следните условия: а) е издадено, изменено или подновено от правителството или данъчната администрация на една или повече държави членки или от тяхно име, включително техни териториални или административни подразделения, в т.ч. местните органи, независимо от това дали действително се използва; б) е издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица, и което това лице или група лица има право да използва; и в) преди момента на извършване на трансгранични сделки между свързани предприятия в него се установява съответен набор от критерии за определяне на трансферното ценообразуване по тези сделки или се определя разпределянето на печалбата в полза на мястото на стопанска дейност. Предприятията са свързани предприятия, когато едно предприятие участва пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго предприятие или едни и същи лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на предприятията. Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля материални и нематериални активи или предоставя услуги на свързани предприятия, и понятието „трансферно ценообразуване“ се тълкува в този смисъл;	§ 1 от допълнителните разпоредби, т. 32: 32. „Предварително споразумение за ценообразуване“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел V е споразумение, уведомление или друг акт с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на ревизия или проверка, което отговаря на следните условия: а) е издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица от приходната администрация или друг държавен или общински орган едностранно или съвместно със съответните органи на други държави членки, включително на техни териториални или административни подразделения, независимо от това дали действително се използва; б) установява подходящ набор от критерии за определяне на трансферните цени по трансгранична сделка между свързани предприятия преди изпълнението ѝ или определя причисляването на печалби към място на стопанска дейност. Предприятията са свързани предприятия, когато едно предприятие участва пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго предприятие или едни и същи лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на предприятията. Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля или предоставя права, стоки или услуги на свързани предприятия.
16. за целите на точка 14 „трансгранична сделка“ означава сделка или поредица от сделки, при които: а) не всички страни по сделката или поредицата от сделки са местни лица за данъчни цели в държавата членка, която издава, изменя или подновява предварителното трансгранично данъчно становище; б) страна по сделката или поредицата от сделки е местно лице за данъчни цели в повече от една юрисдикция едновременно; в) една от страните по сделката или поредицата от сделки извършва дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност и сделката или поредицата от сделки представлява	§ 1 от допълнителните разпоредби, т. 33: 33. „Трансгранична сделка“: а) по смисъла на т. 31 е сделка или поредица от сделки, при които: аа) не всички страни по сделката или поредицата от сделки са местни лица за данъчни цели на Република България; бб) страна по сделката или поредицата от сделки е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция; вв) една от страните по сделката/поредицата от сделки извършва дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност и сделката/поредицата от сделки представлява част или цялата

цялата дейност на мястото на стопанска дейност или част от нея. Трансграничната сделка или поредицата от сделки включва също договорености, включва също договорености, постигнати от дадено лице по отношение на стопанска дейност в друга юрисдикция, която това лице извършва чрез място на стопанска дейност; или г) такава сделка или поредица от сделки има трансгранично въздействие. За целите на точка 15 „трансгранична сделка“ означава сделка или поредица от сделки, в които участват свързани предприятия, от които не всички са местни лица за данъчни цели на данъчни предприятия, от които не всички са местни лица за данъчни цели на територията на една юрисдикция, или сделка или поредица от сделки, които имат трансгранично въздействие;	дейност на мястото на стопанска дейност. Трансграничната сделка или поредицата от сделки включва също договорености, постигнати от дадено лице по отношение на стопанска дейност в друга юрисдикция, която това лице извършва чрез място на стопанска дейност; или г) е налице трансграничен ефект; б) по смисъла на т. 32 е сделка или поредица от сделки, в които участват свързани предприятия, от които не всички са местни лица за данъчни цели на една юрисдикция, или сделка или поредица от сделки, които имат трансграничен ефект.	Пълно
17. за целите на точки 15 и 16 „предприятие“ означава всяка форма на извършване на стопанска дейност.“	§ 1 от допълнителните разпоредби, т. 36: 36. „Предприятие“ по смисъла на точки 32-35 е всяка форма на осъществяване на стопанска дейност от лице, посочено в т. 22, букви „б“, „в“ и „г“.	Пълно
2) В член 8 параграфи 4 и 5 се заличават.	В чл. 143з се правят следните изменения и допълнения: Алинея 5 се отменя.	Пълно
3) Вмъкват се следните членове: „Член 8а Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване 1. Компетентният орган на държава членка, в която предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване е издадено, изменено или подновено след 31 декември 2016 г., съобщава за това на компетентните органи на всички други държави членки, както и на Европейската комисия, чрез автоматичен обмен на информация, при ограничението на случаите по параграф 8 от настоящия член, в съответствие с приложимите практически договорености, приети съгласно член 21. 2. Компетентният орган на държава членка, в съответствие с приложимите практически договорености, приети съгласно член 21, съобщава на компетентните органи на всички други държави членки, както и на Европейската комисия, също и	§ 41. (1) Автоматичният обмен на информация по чл. 143з, ал. 10 се осъществява по отношение на предварителни трансгранични данъчни становища или предварителни споразумения за ценообразуване: 1. издадени, изменени или подновени след 31 декември 2016 г.; 2. издадени, изменени или подновени между 1 януари 2014 г. и 31 декември 2016 г., независимо дали са в сила към момента на изпращане на информацията; 3. издадени, изменени или подновени между 1 януари 2012 г. и 31 декември 2013 г., ако са били в сила на 1 януари 2014 г. (2) Информацията по ал. 1, т. 2 и 3 не се обменя по отношение на становища и споразумения, издадени, изменени или подновени преди 1 април 2016 г. за конкретно лице или група лица, с обща сума на годишните нетни приходи от продажби за групата, ненадвишаващи 40 000 000 евро или левовата им равностойност през данъчната година, предхождаща датата на издаване,	Пълно

информация, при ограниченията на случаите по параграф 8 от настоящия член, относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, издадени, изменени или подновени в рамките на период, започващ пет години преди 1 януари 2017 г. Ако предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени между 1 януари 2012 г. и 31 декември 2013 г., това съобщаване се извършва, при условие че те са били все още валидни на 1 януари 2014 г. Ако предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени между 1 януари 2014 г. и 31 декември 2016 г., това съобщаване се извършва независимо дали те все още са валидни. Държавите членки могат да изключват от съобщаването по настоящия параграф информацията относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, издадени, изменени или подновени преди 1 април 2016 г. за конкретно лице или група лица (с изключение на тези, извършващи предимно финансови или инвестиционни дейности) с годишен нетен оборот в рамките на групата съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), ненадвишаващ 40 000 000 евро (или еквивалентната сума във всяка друга валута) през фискалната година, предхождаща датата на издаване, изменение или подновяване на тези предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване.	изменение или подновяване на становищата или споразуменията. Параграф 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството (ДВ, бр. 95 от 2015 г.): 11. "Нетни приходи от продажби" са сумите от продажба на продукция, стоки и услуги, получени от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, данъка върху добавената стойност и други данъци, пряко свързани с приходите.	
3. Двустранните или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване с трети държави се изключват от обхвата на автоматичния обмен на информация по настоящия член, когато международното споразумение в данъчната област, в рамките на което е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, не позволява разкриването му на трети страни. Такива двустранни или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване ще се обменят съгласно член 9, в случай че	чл. 143с. (4) Двустранните или многостранните предварителни споразумения за ценообразуване с трети държави се изключват от обхвата на автоматичния обмен на информация по чл. 143з, ал. 10, когато международен договор, въз основа на който е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, не позволява разкриването му на трета страна. В този случай по реда на автоматичния обмен се обменя само информацията по чл. 143з, ал. 13, която се съдържа в искането за издаване на двустранното или многостранното предварително споразумение	Пълно

международното споразумение в данъчната област, в рамките на което е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, позволява разкриването му и компетентният орган на третата държава е дал разрешение за разкриване на информацията.	за ценообразуване. (5) Споразуменията по ал. 4 се обменят по реда на чл. 143и, в случай че международният договор, въз основа на който е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, позволява разкриването му и компетентният орган на третата държава е дал разрешение за разкриване на информацията.“	
При все това, когато двустранните или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване са изключени от автоматичния обмен на информация съгласно първото изречение от първа алинея от настоящия параграф, вместо това съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член се обменя информацията по параграф 6 от настоящия член, посочена в искането, което води до издаване на такова двустранно или многостранно предварително споразумение за ценообразуване.		
4.Параграфи 1 и 2 не се прилагат в случаите, в които предварителното трансгранично данъчно становище се отнася изключително до данъчните задължения на едно или повече физически лица.	Чл. 143з. (12) Информацията по ал. 10 не се обменя в случаите, в които предварителното трансгранично данъчно становище се отнася единствено за данъчните задължения на едно или повече физически лица.	Пълно
5.Обменът на информация се извършва, както следва: а) по отношение на информацията, която се обменя съгласно параграф 1 — в срок от три месеца след изтичането на шестмесечното, през което предварителните трансгранични данъчни становища са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. б) по отношение на информацията, която се обменя съгласно параграф 2 — преди 1 януари 2018 г.	Чл. 143з. (11) Информацията по ал. 10 се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечното, през което предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. §41. (4) Информацията по ал. 1, т. 2 и 3 се обменя до 31 декември 2017 г.	Пълно
6.Информацията, която се съобщава от държава членка в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член, включва следното: а) идентификация на лицето, различно от физическо лице, и ако е целесъобразно, на групата от лица, към която то принадлежи; б) обобщение на съдържанието на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, включително описание на съответната стопанска дейност или сделките или поредицата от сделки, което е формулирано абстрактно и не води до	Чл. 143з. (13) Информацията по ал. 10 съдържа следните данни: 1. идентификационни данни на лицето, за което е издадено предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване и, при възможност, на групата, към която то принадлежи; 2. обобщение на съдържанието на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, включително общо описание на съответната стопанска дейност или сделката/поредицата от сделки, което не води до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна, на търговски процес или на информация,	Пълно

разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред; в) датите на издаване, изменение или подновяване на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; г) началната дата на срока на валидност на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена; д) крайната дата на срока на валидност на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена; е) видът на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; ж) сумата на сделката или поредицата от сделки по предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако такава сума е посочена в предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; з) когато е издано предварително споразумение за ценообразуване — описание на набора от критерии, използвани за определяне на трансферното ценообразуване или самата трансферна цена; и) когато е издано предварително споразумение за ценообразуване — идентификация на метода, използван за определяне на трансферното ценообразуване или самата трансферна цена; й) идентификация на другите държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; к) идентификация на всички лица, различни от физически лица, в другите държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване (като се посочат държавите членки, с които засегнатите лица са свързани); както и л) посочване дали предоставената информация се основава на	чието разкриване би противоречало на обществения ред; 3. датите на издаване, изменение или подновяване на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; 4. началната и крайната дата, от/до която се прилага предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена; 5. видът на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; 6. стойност на сделката/поредицата от сделките, ако е посочена в предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; 7. описание на критериите, използвани за определяне на трансферното ценообразуване или трансферната цена — по отношение на предварителни споразумения за ценообразуване; 8. посочване на метода, използван за определяне на трансферното ценообразуване или трансферната цена — по отношение на предварителни споразумения за ценообразуване; 9. посочване на други държави-членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване; 10. идентификационни данни на лицата от други държави-членки, които може да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, като се посочат и държавите-членки, с които засегнатите лица са свързани; 11. посочване дали предоставената информация се основава на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване или на искането по чл. 143с, ал. 4.
--	--

самото предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване или на искането, посочено в параграф 3, втора алинея от настоящия член.		
7. За да улесни обменът на информация по параграф 6 от настоящия член, Комисията приема практически договарености, необходими за прилагането на настоящия член, включително мерки за стандартизиране на съобщаването на информация по параграф 6 от настоящия член, като част от процедурата за съставяне на стандартния формуляр, предвиден в член 20, параграф 5.	Не подлежи на въвеждане	
8. Информацията по параграф 6, букви а), б), з) и к) от настоящия член не се съобщава на Европейската комисия.	Пълно	чл. 143з. (15) Данните по ал. 13, т. 1, 2, 7 и 10 не се предоставят на Европейската комисия.
9. Компетентният орган на заинтересованите държави членки, определени съгласно параграф 6, буква й), потвърждава, ако е възможно по електронен път, получаването на информацията пред компетентния орган, който я е предоставил, като прави това незабавно и при всички случаи не по-късно от седем работни дни. Тази мярка се прилага, докато започне да функционира регистърът по член 21, параграф 5.	Пълно	§ 42 от преходните и заключителни разпоредби: (1) До създаването на защитен централен регистър на държавите-членки за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143з, ал. 10 се осъществява по електронен път посредством мрежата CSN и приложимите практически договорености. (2) Когато до създаването на регистъра по ал. 1 е получена информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите потвърждава получаването ѝ незабавно, но не по-късно от 7 работни дни от датата на получаване. Потвърждението се извършва при възможност по електронен път.
10. Държавите членки могат, в съответствие с член 5 и като вземат под внимание член 21, параграф 4, да поискат допълнителна информация, включително пълния текст на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване.	Пълно	Чл. 143з. (16) Пълният текст на предварителните трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, както и допълнителна информация, свързана с тях, може да бъде обменяна по реда на чл. 143д и чл. 143е.
Член 86 Статистически данни за автоматичния обмен на информация 1. До 1 януари 2018 г. държавите членки предоставят ежегодно	Пълно	§ 44 от преходните и заключителни разпоредби: До 1 януари 2018 г. изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на Европейската комисия

на Комисията статистически данни за обема на автоматичния обмен по членове 8 и 8а и доколкото е възможно, информация за административните и други видове разходи и ползи, свързани с извършения обмен, както и за всякакви потенциални изменения както за данъчните администрации, така и за трети страни.	статистически данни за обема на автоматичния обмен на информация и, при възможност, информация за административните и други разходи и ползи, свързани с извършения обмен, както и за настъпилите промени за приходната администрация или за други лица.	
2. До 1 януари 2019 г. Комисията представя доклад, съдържащ преглед и оценка на получените статистически данни и информация съгласно параграф 1 от настоящия член, в който се разглеждат въпроси като административните и други имаци отношения разходи и ползите от автоматичния обмен на информация, както и свързаните с него практически аспекти. Ако е целесъобразно, Комисията представя на Съвета предложение относно категориите и условията, посочени в член 8, параграф 1, включително условието за наличност на информацията относно местни лица на други държави членки, или относно позициите, посочени в член 8, параграф 3а, или и двете. Когато разглежда представено от Комисията предложение, Съветът обмисля подобряването на ефикасността и функционирането на автоматичния обмен на информация и издигането му на по-високо равнище, с цел да се гарантира, че: а) чрез автоматичен обмен компетентният орган на всяка държава членка предоставя на компетентния орган на всяка друга държава членка информация за данъчните периоди, започващи от 1 януари 2019 г., свързана с местни лица на тази друга държава членка, за всички изброени в член 8, параграф 1 категории доходи и капитал, така както те се тълкуват съгласно националното законодателство на държавата членка, предоставяща информацията; както и б) списъците на категории и позиции, посочени в член 8, параграфи 1 и 3а, се допълват, за да включат и други категории и позиции, включително авторски и лицензионни възнаграждения. 4) В член 20 се добавя следният параграф: „5. Стандартният формуляр, включително езиковите договорености, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, преди 1 януари	Не подлежи на въвеждане	
4) В член 20 се добавя следният параграф: „5. Стандартният формуляр, включително езиковите договорености, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, преди 1 януари		

2017 г. Автоматичният обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 8а се извършва с помощта на посочения стандартен формуляр. Този стандартен формуляр съдържа само елементите за обмен на информация, изброени в член 8а, параграф 6, и други полета, свързани с тези елементи, които са необходими за постигане на целите на член 8а. Езиковите договорености, посочени в първа алинея, не възпрепятстват държавите членки да съобщават информацията, посочена в член 8а, на всеки един от официалните и работните езици на Съюза. Въпреки това тези езикови договорености може да предвизждат, че основните елементи на подобна информация се изпращат също така и на друг официален и работен език на Съюза.“	Чл. 143з. (1) Информацията по ал. 10 се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечieto, през което предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. Информацията може да се обменя на всеки официален или работен език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.	Пълно
5) Член 21 се изменя, както следва: а) параграф 3 се заменя със следното: „3. Лицата, надлежно упълномощени от Органа за акредитиране по сигурността към Комисията, могат да имат достъп до тази информация само доколкото това е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на регистъра по параграф 5 и на мрежата CCN.“;		Не подлежи на въвеждане
б) добавя се следният параграф: „5. До 31 декември 2017 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана в рамките на член 8а, параграфи 1 и 2, се записва с цел да се изпълнят изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи. Компетентните органи на всички държави членки имат достъп до информацията в този регистър. Комисията също има достъп до информацията в този регистър, но в рамките на ограниченията, предвидени в член 8а, параграф 8. Комисията приема необходимите практически договорености в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2. Докато защитният централен регистър започне да функционира, автоматичният обмен по член 8а, параграфи 1 и 2 се извършва в съответствие с параграф 1 от настоящия член и	§ 42. (1) До създаването на защитен централен регистър на държавите-членки за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване,	Не подлежи на въвеждане
		Пълно

приложимите практически договорености.“	обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143з, ал. 10 се осъществява по електронен път посредством мрежата CCN и приложимите практически договорености.	
б) Член 23 се изменя, както следва: а) параграф 3 се заменя със следното: „3.Държавите членки съобщават на Комисията годишната оценка за ефективността на автоматичния обмен на информация, предвиден в членове 8 и 8а, както и постигнатите практически резултати. Комисията одобрява формата, както и реда и условията за предаването на годишната оценка в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2.“; б) параграфи 5 и 6 се заличават.	Чл. 143п. (7) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на Европейската комисия информацията, необходима за оценка на ефективността на административното сътрудничество при борбата с укриването на данъци и избягването на данъчно облагане, годишна оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация, както и информация за постигнатите практически резултати. Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация се предоставя при условията и във формата, приети от Европейската комисия.	Пълно
7) Вмъква се следният член: „Член 23а Поверителност на информацията 1.Информацията, която се съобщава на Комисията съгласно настоящата директива, се третира от Комисията като поверителна в съответствие с разпоредбите, приложими за органите на Съюза, и не може да се използва за никакви други цели, освен за да се определи дали и до каква степен държавите членки спазват настоящата директива. 2.Информацията, която се съобщава на Комисията от държава членка съгласно член 23, както и всички доклади или документи, изготвени от Комисията въз основа на тази информация, могат да бъдат предавани на останалите държави членки. Предаването на информация представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата членка, която я получава. Изготвените от Комисията доклади и документи, посочени в първа алинея, могат да се използват от държавите членки само за аналитични цели и не се публикуват, нито се предоставят на други лица или органи без изричното съгласие на Комисията.“		Не подлежи на въвеждане
8) В член 25 се вмъква следният параграф:		Не подлежи на въвеждане

„1а.Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 се прилагат по отношение на всяко обработване на лични данни съгласно настоящата директива от страна на институциите и органите на Съюза. Въпреки това, за целите на правилното прилагане на настоящата директива, обхватът на задълженията и правата, предвидени в член 11, член 12, параграф 1 и членове 13—17 от Регламент (ЕО) № 45/2001, се ограничават до степента, необходима за запазване на интересите по член 20, параграф 1, буква б) от същия регламент.“		въвеждане
Член 2 1.Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2017 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2.Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	Чл.5, ал. 5 от Конституцията на РБ: (5) Всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок. §40, т. 3 по отношение на допълнителните разпоредби: 2. В §26 думите „както и“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавя „на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 332 от 18 декември 2015 г.) и на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ, L 146 от 3 юни 2016 г.)“.	Пълно
Член 3 Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не подлежи на въвеждане
Член 4 Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на българския нормативен акт/действащи нормативни актове, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО	Данъчно-осигурителен процесуален кодекс/ Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс	
Член 1 Предмет 1. С настоящата директива се определят правилата и процедурите, посредством които държавите-членки си сътрудничат помежду си с оглед на обмена на информация, която има предполагаема значимост за администриране и прилагане на националните закони на държавите-членки относно данъците, посочени в член 2. 2. С настоящата директива се определят също разпоредбите за обмен на информацията, посочена в параграф 1, по електронен път, както и правилата и процедурите, посредством които държавите-членки и Комисията си сътрудничат по въпроси, свързани с координацията и оценката. 3. Настоящата директива не засяга прилагането в държавите-членки на правилата за взаимопомощ по наказателноправни въпроси. Тя не засяга и изпълнението на каквито и да е задължения на държавите-членки за по-широко административно сътрудничество, произтичащи от други правни инструменти, включително двустранни или многостранни споразумения.	Проект на ЗИД на ДОПК: Предмет В чл. 143а, ал. 1 думите „необходима за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б“ се заменят с „за която може да се предвиди, че е от значение за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци“.	Пълно

Член 2 Обхват 1. Настоящата директива се прилага за всякакъв вид данъци, налагани от държавите-членки или от тяхно име, или от териториални или административни подразделения на държавите-членки, включително органите на местната власт. 2. Независимо от параграф 1 настоящата директива не се прилага за данък добавена стойност и мита, нито за акцизи, които са предмет на друго законодателство на Съюза в областта на административното сътрудничество между държавите-членки. Директивата не се прилага също за вноските за задължително социално осигуряване, платими на държава-членка или на подразделение на държавата-членка, или на социалноосигурителните институти, създадени от публичното право. 3. При никакви обстоятелства не се търкува, че данъците, посочени в параграф 1, включват: а) такси, като например такси за удостоверение и други документи, издавани от публичните органи; или б) такси с договорно естество, като например заплащане на обществени услуги. 4. Настоящата директива се прилага към посочените в параграф 1 данъци, наложени на територията, към която се прилага Договорите, както е предвидено в член 52 от Договора за Европейския съюз.	Обхват Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143б.	Пълно
---	--	--------------

Член 3 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1. "компетентен орган" на държава-членка е органът, посочен като такъв от държавата-членка. Когато действат по силата на настоящата директива, централното звено за връзка, отделът за връзка или компетентното длъжностно лице също се считат за компетентни органи по делегация в съответствие с член 4; 2. "централно звено за връзка" е службата, посочена като такава, натоварена с основната отговорност за осъществяване на контактите с останалите държави-членки в областта на административното сътрудничество; 3. "отдел за връзка" е всяка друга служба освен централното звено за връзка, посочена като такава, натоварена с осъществяването на пряк обмен на информация съгласно настоящата директива; 4. "компетентно длъжностно лице" е всяко длъжностно лице, упълномощено да осъществява пряк обмен на информация съгласно настоящата директива;	Компетентен орган Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143в.	Пълно
--	---	--------------

5. "запитващ орган" е централното звено за връзка, отдел за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава-членка, които отправят искане за съдействие от името на компетентния орган; 6. "запитан орган" е централното звено за връзка, отдел за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава-членка, които получават искане за съдействие от името на компетентния орган;	Въведени в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. § 1 от допълнителните разпоредби на ДОПК, т. 18. „Местен запитващ орган“ и т. 19. „Местен запитан орган“;	Пълно
7. "административно разследване" са всички видове инспекции, проверки и други действия, предприети от държавите-членки при изпълнение на техните правомощия с оглед осигуряване на правилното прилагане на данъчното законодателство;	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143е.	Пълно
8. "обмен на информация при поискване" е обмен на информация въз основа на искане, отправено от запитващата държава-членка към запитаната държава-членка за конкретен случай;	Видове административно сътрудничество Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143г. (1) и (2)	Пълно
9. "автоматичен обмен на информация" е системно предоставяне на друга държава-членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определен интервал от време. По смисъла на член 8 терминът "известна информация" се отнася за информацията в данъчните регистри на предоставящата държава-членка, до която се получава достъп в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава-членка;	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143г (3)	Пълно

10. "спонтанен обмен на информация" е несистемно предаване на информация на друга държава-членка по всяко време и без предварително отправено искане;	Проект на ЗИД на ДОПК: В чл. 143г, ал. 4 думите „информация от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1.“	Пълно
11. "лице" е: а) физическо лице; б) юридическо лице; в) когато действащото законодателство предвижда такава възможност, сдружение на лица, за което е признато правото да извършва правни действия, но без статут на юридическо лице; или г) всяка друга правна договореност, независимо от нейното естество и форма и без значение дали има правосубектност, притежаваща или управляваща активи, които, в т.ч. и получените от тях доход, подлежат на облагане с който и да е от данъците, попадащи в обхвата на настоящата директива;	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. § 1 от ДР, т. 22. "Лице"	Пълно
12. "по електронен път" е използването на електронно оборудване за обработка, включително цифрова компресия, и за съхраняване на данни, както и използването на проводници, радиопредаване, оптични технологии или други електромагнитни средства;	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. § 1 от ДР, т. 20 "Предаване по електронен път"	Пълно
13. "мрежа CCN" е обща платформа, която се основава на обща комуникационна мрежа (CCN), разработена от Съюза за предаването на всякакви данни по електронен път между компетентните органи в областта на митническото и данъчното облагане.	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. § 1 от ДР, т. 23. „Мрежа CCN“	Пълно

Член 4 Организация 1. Всяка държава-членка съобщава на Комисията най-късно един месец след 11 март 2011 г. кой е компетентният орган за целите на настоящата директива и незабавно информира Комисията при промяна на компетентния орган. Комисията предоставя достъп до информацията на останалите държави-членки и публикува списък на компетентните органи на държавите-членки в Официален вестник на Европейския съюз. 2. Компетентният орган определя едно-единствено централно звено за връзка. Компетентният орган отговаря за уведомяването на Комисията и останалите държави-членки за това. На централното звено за връзка може да се възложи също отговорността за осъществяване на контактите с Комисията. Компетентният орган отговаря за уведомяването на Комисията за това. 3. Компетентният орган на всяка държава-членка може да посочи отдели за връзка, на които е предоставена компетентност в съответствие с националното законодателство или политика. Централното звено за връзка отговаря за актуализирането на списъка на отделите за връзка и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите заинтересовани държави-членки и на Комисията. 4. Компетентният орган на всяка държава-членка може да определя компетентни длъжностни лица. Централното звено за връзка отговаря за актуализирането на списъка на компетентните длъжностни лица и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите заинтересовани държави-членки и на Комисията. 5. Длъжностните лица, участващи в административното сътрудничество съгласно настоящата директива, се считат при всички случаи за компетентни длъжностни лица за тази цел в съответствие с условията, определени от компетентните органи. 6. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице изпраща или получава искане или отговор на искане за сътрудничество, то уведомява за това централното звено за връзка на своята държава-членка съгласно установената от тази държава-членка процедура. 7. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице получава искане за сътрудничество, налагащо действия извън неговата компетентност, предоставена му в съответствие с националното законодателство или политика на неговата държава-членка, искането се изпраща незабавно на централното звено за връзка на неговата държава-членка и запитваният орган се информира за това. В този случай срокът съгласно член 7 започва да тече от деня, следващ датата на изпращане на искането за сътрудничество до централното звено за връзка.	Пълно Компетентен орган Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143в.
--	--

Член 5 Обмен на информация при поискване Процедура за обмен на информация при поискване По искане на запитващия орган запитаният орган предоставя на запитващия орган информацията, посочена в член 1, параграф 1, с която разполага или тази, която получава в резултат на административни разследвания.	Проект на ЗИД на ДОПК: Обмен на информация при поискване от местен запитващ орган В чл. 143д се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 думите „информация, която е от значение за установяване на данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“. 2. В ал. 2 след думите „по електронен път“ се добавя „чрез мрежата CCN“. Обмен на информация при поискване на запитващ орган на друга държава – членка на Европейския съюз В чл. 143е, ал. 1 думите „информация, която е от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.	Пълно
Член 6 Административни разследвания 1. Запитаният орган организира извършването на административни разследвания, необходими за получаването на посочената в член 5 информация. 2. Посоченото в член 5 искане може да съдържа мотивирано искане за специфично административно разследване. Ако запитаният орган прецени, че не е необходимо административно разследване, той незабавно уведомява запитващия орган за причините. 3. За да получи исканата информация или да извърши исканото административно разследване, запитаният орган следва същите процедурни, както ако би действал по собствена инициатива или по искане на друг орган в своята държава-членка. 4. Ако запитващият орган е отправил конкретно искане, запитаният орган изпраща оригинали на документи, при условие че това не противоречи на действащите разпоредби в държавата-членка на запитания орган.	Обмен на информация при запитване на запитващ орган на друга държава членка Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143е. (3) Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143д. (4)	Пълно

Чл. 7 Срокове	Проект на ЗИД на ДОПК:	Пълно
1. Запитаният орган предоставя информацията по член 5 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от шест месеца след датата на получаване на искането. В случаите обаче, когато запитаният орган вече разполага с необходимата информация, информацията се предава в рамките на два месеца от горепосочената дата. 2. В някои конкретни случаи запитващият орган и запитаният орган могат да договорят помежду си срокове, различни от предвидените в параграф 1. 3. Запитаният орган потвърждава пред запитващия орган, че е получил искането, като прави това незабавно и при всички случаи не по-късно от седем работни дни след датата на получаване, и ако е възможно, по електронен път. 4. В рамките на един месец от получаване на искането за информация запитаният орган уведомява запитващия орган относно евентуални пропуски в искането и относно нуждата от допълнителни общи сведения. В този случай сроковете, посочени в параграф 1, започват да текат от следващия ден след деня, в който запитаният орган е получил необходимата допълнителна информация. 5. Когато запитаният орган не е в състояние да отговори на искането в определения срок, той уведомява запитващия орган незабавно и във всеки случай в рамките на три месеца от получаване на искането относно причините за невъзможността му да спази срока и относно срока, в който смята, че би могъл да отговори. 6. Ако запитаният орган не притежава исканата информация и не е в състояние или отказва да отговори на искането за информация на основанията, предвидени в член 17, той незабавно и при всички случаи в рамките на един месец след датата на получаване на искането информира запитващия орган относно причините за това.	Срокове В чл. 143ж се правят следните изменения: 1. В ал. 4 думите „в тримесечен срок от получаване на искането местният запитан орган уведомява запитващия орган“ се заменят с „местният запитан орган уведомява запитващия орган незабавно, но не по-късно от три месеца от получаване на искането“. 2. В ал. 5 думите „в срок един месец от датата на получаване на искането той уведомява запитващия орган“ се заменят с „той уведомява запитващия орган незабавно, но не по-късно от един месец след получаване на искането“.	

Член 8 Задължителен автоматичен обмен на информация Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация 1. Компетентният орган на всяка държава-членка чрез автоматичен обмен съобщава на компетентния орган на всяка друга държава-членка информация за данъчните периоди от 1 януари 2014 г., с която разполага, относно лица, установени в тази друга държава-членка, по отношение на следните конкретни категории доходи и капитал, които следва да се тъккуват съгласно националното законодателство на държавата-членка, предоставяща информацията: а) доходи от трудови правоотношения; б) директорски възнаграждения; в) животозастрахователни продукти, които не попадат в обхвата на други правни инструменти на Съюза относно обмена на информация и други подобни мерки; г) пенсии; д) собственост и доходи от недвижимо имущество. 2. До 1 януари 2014 г. държавите-членки подават на Комисията информация относно изброените в параграф 1 категории, за които имат налични данни. Те уведомяват Комисията за всякакви последващи изменения на тези данни.	Автоматичен обмен на информация Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143з.	Пълно
3. Компетентният орган на дадена държава-членка може да заяви пред компетентния орган на която и да е друга държава-членка нежеланието си да получава информация за посочените в параграф 1 категории доход и капитал или нежеланието си да получава информация относно доходи или капитал, които не надвишават определените прагови стойности. Той информира и Комисията за това. За дадена държава-членка може да се счита, че не желае да получава информация в съответствие с параграф 1, ако тя не е подала информация на Комисията за нито една категория, за която има налични данни.	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143з. (3)	Пълно
4. До 1 юли 2016 г. държавите-членки предоставят ежегодно на Комисията статистически данни за обема на автоматичния обмен и, доколкото е възможно, информация за административните и други видове разходи и ползи, свързани с извършения обмен, както и за всякакви потенциални изменения както за данъчните администрации, така и за трети страни.	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143з. (5) Преходни и заключителни разпоредби: Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. § 31.	Пълно

5. До 1 юли 2017 г. Комисията представя доклад, съдържащ преглед и оценка на получените статистически данни и информация, в който се разглеждат въпроси като административните и други имаци отношения разходи и ползите от автоматичния обмен на информация, както и свързаните с него практически аспекти. При целесъобразност Комисията представя на Съвета предложение относно категориите доход и капитал и/или условията, установени в параграф 1, включително условието за наличност на информацията относно лица, установени в други държави-членки. Когато разглежда представено от Комисията предложение, Съветът обмисля подобряването на ефикасността и функционирането на автоматичния обмен на информация и издигането му на по-високо равнище, с цел да бъде предвидено следното: а) чрез автоматичен обмен компетентният орган на всяка държава-членка предоставя на компетентния орган на всяка друга държава-членка информация за данъчните периоди от 1 януари 2017 г., свързана с лица, установени в тази друга държава-членка, по отношение поне на три от изброените в параграф 1 конкретни категории доход и капитал, които следва да се тъкуват съгласно националното законодателство на държава-членка, предоставяща информацията; и б) разширяване на списъка на категориите в параграф 1, като се включат дивидентите, доходите от капитал и възнагажденията за права.	Не подлежи на въвеждане
6. Съобщаването на информация се извършва най-малко един път годишно в срок от шест месеца след края на данъчната година в държавата-членка, през която информацията стане налична.	Пълно Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143з (4)
7. Комисията приема практическите условия за извършване на автоматичния обмен на информация в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, преди датите, посочени в член 29, параграф 1.	Не подлежи на въвеждане
8. Когато държавите-членки постигнат съгласие за автоматичен обмен на информация относно допълнителни категории доход и капитал в рамките на двустранни или многостранни споразумения, които те сключват с други държави-членки, те уведомяват Комисията относно тези споразумения, като Комисията, от своя страна, предоставя достъп до тях на всички останали държави-членки.	Пълно Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143з (6)

Член 9 Спонтанен обмен на информация Обхват и условия на спонтанния обмен на информация 1. Компетентният орган на всяка държава-членка спонтанно съобщава информацията по член 1, параграф 1 на компетентния орган на всяка друга заинтересована държава-членка във всеки един от следните случаи: а) компетентният орган на едната държава-членка има основания да предполага, че е възможно да има загуба на данъчни приходи в другата държава-членка; б) данъчнозадължено лице ползва намаление на данъка или освобождаване от данък в едната държава-членка, което би довело до увеличаване на данъка или възникване на данъчно задължение в другата държава-членка; в) търговски сделки между данъчнозадължено лице от една държава-членка и данъчнозадължено лице от друга държава-членка се осъществяват в рамките на една или повече държави по начин, който може да доведе до намаляване на дължимите данъци в едната или другата държава-членка, или и в двете; г) компетентният орган на държава-членка има основания да предполага, че намаляването на данъчното задължение може да е следствие от фиктивни прехвърляния на печалби в рамките на групи предприятия; д) информацията, предоставена на едната държава-членка от компетентния орган на другата държава-членка е дала възможност да се получи информация, която може да е полезна за определяне на данъчно задължение в другата държава-членка. 2. Компетентните органи на държавите-членки могат спонтанно да съобщават на компетентните органи на другите държави-членки всяка информация, която им е известна и която може да е от полза за компетентните органи на другите държави-членки.	Проект на ЗИД на ДОПК: Спонтанен обмен на информация В чл. 143и, ал. 1 в основния текст думите „информация от значение за установяването на задължения за данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“.	Пълно
Член 10 Срокове 1. Компетентният орган, който разполага с налична информация по член 9, параграф 1, изпраща тази информация на компетентния орган на всяка друга заинтересована държава-членка във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец, след като информацията стане налична. 2. Компетентният орган, на който е съобщена информация по член 9, потвърждава получаването на информацията на компетентния орган, предоставил информацията, ако е възможно по електронен път, като прави това незабавно и при всички случаи не по-късно от седем работни дни след датата на получаване.		

Присъствие в административни служби и участие в административни разследвания Чл.11 Обхват и условия 1. По споразумение между запитвания орган и запитания орган и съгласно правилата, определени от последния, длъжностните лица, упълномощени от запитвания орган, с цел да обменят информацията по член 1, параграф 1, могат: а) да присъстват в службите, в които административните органи на запитаната държава-членка изпълняват своите задължения; б) да присъстват по време на административни разследвания, извършвани на територията на запитаната държава-членка. Когато исканата информация се съдържа в документи, до които длъжностните лица на запитания орган имат достъп, на длъжностните лица на запитвания орган се предоставят копия на тези документи. 2. Доколкото законодателството на запитаната държава-членка позволява това, посоченото в параграф 1 споразумение може да предвижда, че когато длъжностни лица на запитващата държава-членка присъстват по време на административни разследвания, те могат да разпитват лица и да проверяват архиви. Всеки отказ от страна на разследваното лице да се подчини на мерките за проверка на длъжностните лица на запитващия орган се разглежда от запитания орган като отказ спрямо длъжностно лице на последния. 3. Длъжностните лица, упълномощени от запитващата държава-членка, които присъстват в друга държава-членка в съответствие с параграф 1, по всяко време могат да представят писмен документ, удостоверяващ самоличността и служебното им положение.	Присъствие и участие в административни производства Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143к.	Пълно
--	--	--------------

Паралелни проверки Член 12 1. Параграфи 2, 3 и 4 се прилагат, когато две или повече държави-членки се споразумеят да извършат паралелни проверки на собствената си територия на едно или повече лица, които представляват общ или допълващ се интерес за тях, с оглед да си обменят получената в резултат на това информация. 2. Компетентният орган на всяка държава-членка сам определя лицата, за които възнамерява да предложи извършването на паралелна проверка. Той уведомява компетентния орган на другите заинтересовани държави-членки за всички случаи, за които предлага паралелна проверка, като обосновава избора си. Той посочва периода, в който трябва да се извършат тези проверки. Той предоставя, отговорен за ръководенето и координирането на действията по проверката. 3. Компетентният орган на всяка заинтересована държава-членка решава дали да участва в паралелните проверки. Той потвърждава съгласието си или съобщава мотивирания си отказ на органа, предложил паралелната проверка. 4. Компетентният орган на всяка заинтересована държава-членки определя представител, отговорен за ръководенето и координирането на действията на проверката.	Паралелни проверки и ревизии Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143л.	Пълно
---	--	--------------

Административно уведомяване Искане за уведомяване Член 13 1. По искане на компетентния орган на дадена държава-членка компетентният орган на друга държава-членка, в съответствие с правилата за уведомяване относно подобни инструменти в запитаната държава-членка, уведомява адресата за всички актове и решения, издадени от административните органи на запитващата държава и отнасящи се до прилагането на нейна територия на законодателството в областта на данъците, предмет на настоящата директива. 2. В искането за уведомяване се посочва предметът на инструмента или решението, които трябва да бъдат съобщени, както и името и адресът на адресата, и всяка друга информация, която може да улесни идентифицирането на адресата. 3. Запитаният орган информира незабавно запитващия орган за отговора си, и по-специално за датата, на която адресатът е уведомен за решението или инструмента. 4. Запитващият орган отправя искане за уведомяване съгласно настоящия член само когато не е в състояние да уведоми адресата в съответствие с правилата за уведомяване относно съответните инструменти в запитващата държава-членка, или когато такава уведомяване би породило прекомерни трудности. Компетентният орган на държава-членка може да уведоми пряко адресат, който се намира на територията на друга държава-членка, относно съответния документ чрез препоръчано писмо или по електронен път.	Пълно Искане за връчване, отправено от местен запитващ орган Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143м. Искане за връчване от запитващ орган на друга държава - членка на Европейския съюз Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143н.
--	--

Обратна информация Условия Член 14 1. Когато компетентният орган предоставя информация съгласно член 5 или 9, той може да поиска от получилia информацията компетентен орган да му изпрати обратна информация за това. Ако бъде поискана обратна информация, получилia информацията компетентен орган, без да засяга правилата относно данъчната тайна и защитата на данните, приложими в неговата държава-членка, изпраща обратна информация на компетентния орган, който е предоставил информацията, във възможно най-кратък срок, но не по-късно от три месеца след като е станал известен резултатът от използването на поисканата информация. Комисията определя практическите условия в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2. 2. Веднъж годишно и в съответствие с двустранно договорените практически условия компетентните органи на държавите-членки изпращат обратна информация на другите заинтересовани държави-членки във връзка с автоматичния обмен на информация.	Проект на ЗИД на ДОПК: Обратна информация В чл. 143о, ал. 1 думите „относно установяването на задължения за данъци по чл. 143б в резултат на получената информация“ се заменят със „за резултатите от използването на получената информация“. В чл. 143ж се правят следните изменения: 1. В ал. 4 думите „в тримесечен срок от получаване на искането местният запитан орган уведомява запитващия орган“ се заменят с „местният запитан орган уведомява запитващия орган незабавно, но не по-късно от три месеца от получаване на искането“.	Пълно
Обмен на най-добри практики и опит Член 15 Обхват и условия 1. Държавите-членки съвместно с Комисията разглеждат и оценяват предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество и обменят резултатите от своя опит с цел подобряване на това сътрудничество и разработване, ако е необходимо, на правила в съответните области. 2. Държавите-членки, съвместно с Комисията, могат да изготвят насоки по отношение на всички аспекти, които се считат за необходими за обмен на най-добри практики и обмен на опит.	Не подлежи на въвеждане	Не подлежи на въвеждане

Член 16
Разкриване на информация и документи
 1. Информацията, предавана между държавите-членки в каквато и да е форма съгласно настоящата директива, представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата-членка, която я получава. Такава информация може да се използва за целите на администрирането и прилагането на националните закони на държавите-членки относно данъците, посочени в член 2. Информацията може да се използва също и за изчисляване и облагане с други данъци и мита по член 2 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки [7], както и за изчисляване и събиране на вноски за задължително социално осигуряване.

Освен това тя може да се използва при съдебни и административни производства, свързани със санкции, образувани по повод нарушаване на данъчното законодателство, без да се засягат общите правила и разпоредби, уреждащи правата на ответниците и на свидетелите в тези производства.

2. С разрешението на компетентния орган на държавата-членка, който изпраща информацията съгласно настоящата директива, и само доколкото това е разрешено от законодателството на държавата-членка на компетентния орган, получаваш информацията, информацията и документите, получени в съответствие с настоящата директива, могат да бъдат използвани за цели, различни от посочените в параграф 1. Такова разрешение се дава, ако информацията може да се използва за подобни цели в държавата-членка на компетентния орган, изпращаш информацията.

3. Ако компетентният орган на една държавата-членка счита, че информацията, която е получил от компетентния орган на друга държава-членка, може да бъде полезна на компетентния орган на трета държава-членка за посочените в параграф 1 цели, той може да я предаде на последния компетентен орган, при условие че предаването се извършва в съответствие с правилата и процедурите, посочени в настоящата директива. Той информира компетентния орган на държавата-членка, от който произхожда информацията, за намерението си да сподели тази информация с трета държава-членка. Държавата-членка на произход на информацията може да се противопостави на споделянето на информация до 10 работни дни от получаването на съобщението от държавата-членка, която желае информацията да бъде споделена.

4. Разрешение за използване на информация по параграф 2, която е била предадена по силата на параграф 3, може да се даде само от компетентния орган на държавата-членка, източник на информацията.

5. Информация, доклади, заявления и други документи или заверени копия, или извадки от тях, получени от запитания орган и предадени на запитвания орган в съответствие с настоящата директива, могат да бъдат привлечени като доказателства от компетентните органи на държавата-членка на запитвания орган при условията, предвидени за подобна информация, доклади, заявления и други документи, предоставяни от орган на тази държава-членка.

Проект на ЗИД на ДОПК:

Поверителност и разкриване на информацията. Оценка.
 В чл. 143п се правят следните изменения и допълнения:
 1. В ал. 2, т. 1 накрая се добавя „и на прилагане на законодателството в областта на тези данъци“.

Пълно

Член 17 Ограничения 1. Запитаният орган на държава-членка предоставя информацията по член 5 на запитващия орган на друга държава-членка, при условие че запитващият орган е изчерпал обичайните източници на информация, които би могъл да използва при дадените обстоятелства, за да получи исканата информация, без да застрашава постигането на целите си. 2. Настоящата директива не налага на запитана държава-членка задължението да извършва разследвания или да предоставя информация, ако извършването на таква разследвания или събирането на исканата информация за нейни собствени цели би противоречало на законодателството ѝ. 3. Компетентният орган на запитаната държава-членка може да откаже да предостави информация, когато запитващата държава-членка не е в състояние поради правни причини да предостави подобна информация. 4. Отказ за предоставяне на информация се допуска, ако това би довело до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна, или на търговски процес, или ако разкриването ѝ би противоречало на общественения ред. 5. Запитаният орган информира запитващия орган за основанията, поради които отказва да изпълни искането за информация.	Проект на ЗИД на ДОПК: Ограничения за предоставяне на информация В чл. 143р, ал. 4 думите „за установяване на данъци“ се заличават.	Пълно
---	---	--------------

Член 18 Задължения 1. Ако държава-членка изисква информация в съответствие с настоящата директива, другата държава-членка използва своите средства за събиране на информация, за да получи исканата информация, дори ако тази друга държава-членка няма нужда от тази информация за своите собствени данъчни цели. Това задължение не противоречи на член 17, параграфи 2, 3 и 4, позволяването на които в никакъв случай не се тълкува като разрешение за запитана държава-членка да откаже да предостави информация, само защото тази информация не представлява национален интерес. 2. При никакви обстоятелства член 17, параграфи 2 и 4 не се тълкуват като разрешение запитаният орган на държава-членка да откаже да предостави информация, само защото информацията се държи от банка, друга финансова институция, лице, посочено или действащо като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице. 3. Независимо от параграф 2 ладена държава-членка може да откаже да предаде исканата информация, когато тази информация се отнася за данъчни периоди преди 1 януари 2011 г. и когато предаването на тази информация е могло да бъде отказано въз основа на член 8, параграф 1 от Директива 77/799/ЕИО, ако информацията е била поискана преди 11 март 2011 г.	Проект на ЗИД на ДОПК: В чл. 143р, ал. 4 думите „за установяване на данъци“ се заличават. Пълно
Член 19 Разрастване на по-широкото сътрудничество, предоставено на трета държава Ако държава-членка предоставя по-широко сътрудничество на трета държава от сътрудничеството, предвидено в настоящата директива, тази държава-членка не може да отказва същото по-широко сътрудничество на никоя друга държава-членка, която желае да установи такова по-широко взаимно сътрудничество с тази държава-членка.	Проект на ЗИД на ДОПК: Сътрудничество В чл. 143с се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2 думите „получена от трета държава информация може да бъде необходима за установяването или събирането на данъци по чл. 143б“ се заменят с „от трета държава бъде получена информация, за която може да се предвиди, че е от значение за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци“. Пълно

Член 20 Стандартни формуляри и компютризирани формати 1. Исканията за информация и за административни разследвания в съответствие с член 5 и свързаните с тях отговори, потвърждения, искания за допълнителни общи сведения, невъзможност или отказ съгласно член 7 се изпращат, доколкото е възможно, посредством стандартен формуляр, приет от Комисията съгласно процедурата, предвидена в член 26, параграф 2. Стандартните формуляри могат да бъдат придружени от доклади, заявления или други документи или заверени копия или извадки от тях. 2. Посоченият в параграф 1 стандартен формуляр включва най-малко следната информация, която запитващият орган трябва да предостави: а) самоличността на проверяваното или разследвано лице; б) данъчната цел, за която се търси информацията. Запитващият орган може да предостави, доколкото му е известно и в съответствие с международните обстоятелства, името и адреса на всяко лице, за което се смята, че разполага с исканата информация, както и всякакви елементи, които могат да улеснят събирането на информация от страна на запитания орган.	Проект на ЗИД на ДОПК: Обмен на информация при поискване от местен запитващ орган В чл. 143д се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 думите „информация, която е от значение за установяване на данъци по чл. 143б“ се заменят с „информация по чл. 143а, ал. 1“. 2. В ал. 2 след думите „по електронен път“ се добавя „чрез мрежата CCN“.	Пълно
3. Спонтанната информация и потвърждаването на получаването ѝ съгласно членове 9 и 10 съответно, молбите за административни уведомления съгласно член 13 и обратната информация съгласно член 14 се изпращат посредством стандартния формуляр, приет от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2. 4. Автоматичният обмен на информация съгласно член 8 се извършва посредством стандартизиран компютризиран формат, който улесняване на такъв автоматичен обмен и се базира на съществуващия компютризиран формат съгласно член 9 от Директива 2003/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания [8], който трябва да бъде използван за всякакъв вид автоматичен обмен на информация, приет от Комисията съгласно процедурата, посочена в член 26, параграф 2.	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл.143з. (4) Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143и (3)	Пълно

Член 21 Практически договарености 1. Предаването на информация по силата на настоящата директива, доколкото е възможно, се извършва по електронен път посредством мрежата CCN. Ако е целесъобразно, Комисията приема практически правила, необходими за изпълнение на първа алинея, в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2. 2. Комисията отговаря за необходимото развитие на мрежата CCN, позволяващо осъществяването на обмена на информация между държавите-членки. Държавите-членки отговарят за необходимото развитие на техните системи с цел да осигурят обмена на информация чрез използването на мрежата CCN. Държавите-членки се отказват от исканията си за възстановяване на направените от тях разходи по прилагането на настоящата директива, освен ако това е необходимо по отношение на възнагражденията, платени на експерти. 3. Лицата, надлежно упълномощени от Органа за акредитиране по сигурността към Комисията, могат да имат достъп до тази информация, само доколкото това е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на мрежата CCN. 4. Исканията за сътрудничество, включително исканията за уведомяване и приложените към тях документи, могат да се изготвят на всеки език, за който запитаният и запитващият орган са се споразумели. Тези искания се придружават от превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка на запитания орган само в специални случаи, когато запитаният орган представи основания за искането за такъв превод.	Пълно Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143е (5) Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143п (6) Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143д (6)
Член 22 Специфични задължения 1. Държавите-членки вземат всички необходими мерки за: а) осигуряване на ефективна вътрешна координация в рамките на организацията, посочена в член 4; б) установяване на пряко сътрудничество с органите на другите държави-членки, посочени в член 4; в) осигуряване на безпрепятственото прилагане на процедурите за административно сътрудничество, предвидени в настоящата директива. 2. Комисията съобщава на всяка държава-членка всякаква обща информация относно изпълнението и прилагането на настоящата директива, която е получила и е в състояние да предостави.	Не подлежи на въвеждане

ОТНОШЕНИЯ С КОМИСИЯТА Член 23 Оценка 1. Държавите-членки и Комисията проучват и оценяват резултатите от работата на предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество.	Не подлежи на въвеждане
2. Държавите-членки съобщават на Комисията цялата необходима информация за оценката на ефективността на предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество при борбата с укриването на данъци и избягването на данъчното облагане. 3. Държавите-членки информират Комисията за годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация, предвиден в член 8, както и за постигнатите практически резултати. Комисията приема формата и условията за предаването на тази годишна оценка в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.	„Поверителност и разкриване на информацията. Оценка. Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143п. (7) Пълно
4. В съответствие с посочената в член 26, параграф 2 процедура Комисията определя списъка от статистически данни, които държавите-членки представят за целите на оценка на настоящата директива. 5. Информацията, предадена на Комисията съгласно параграфи 2—4, се третира от Комисията като поверителна в съответствие с разпоредбите, приложими за органите на Съюза. 6. Информацията, предадена на Комисията от държава-членка съгласно параграфи 2—4, както и всички доклади или документи, изготвени от Комисията въз основа на тази информация, могат да бъдат предавани на останалите държави-членки. Предаването на информацията представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата-членка, която я получава.	Не подлежи на въвеждане
Изготвените от Комисията доклади и документи, посочени в настоящия параграф, могат да се използват от държавите-членки за аналитични цели, но не се публикуват, нито се предоставят на други лица или органи без изричното съгласие на Комисията.	

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ Член 24 Обмен на информация с трети държави 1. Ако компетентният орган на държава-членка получи от трета държава информация, която има предполагаема значимост за администриране и прилагане на националните закони на тази държава-членка относно данъците, посочени в член 2, този орган може да предоставя информацията на компетентните органи на държавите-членки, за които тази информация може да бъде полезна, и на всички запитващи органи, доколкото това е разрешено съгласно споразумение с тази трета държава. 2. Компетентните органи могат, в съответствие с вътрешните си разпоредби относно предоставянето на лични данни на трети държави, да съобщават на трети държави информация, получена в съответствие с настоящата директива, единствено ако са спазени всички посочени по-долу условия: а) компетентният орган на държава-членка, който е източник на информацията, е изразил съгласие за това съобщение; б) съответната трета държава е предприела действия за оказване на поисканото сътрудничество за събиране на доказателства за транзакции с нередовен или незаконен характер, които противоречат на данъчното законодателство или го нарушават.	Проект на ЗИД на ДОПК: Сътрудничество В чл. 143с се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2 думите „получена от трета държава информация може да бъде необходима за установяването или събирането на данъци по чл. 143б“ се заменят с „от трета държава бъде получена информация, за която може да се предвиди, че е от значение за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци“.	Пълно
ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ Член 25 Защита на данните Обменът на информация, извършван съгласно настоящата директива, е предмет на разпоредбите за прилагане на Директива 95/46/ЕО. Въпреки това за целите на правилното прилагане на настоящата директива държавите-членки ограничават обхвата на задълженията и правата, предвидени в член 10, член 11, параграф 1, членове 12 и 21 от Директива 95/46/ЕО, до степента, необходима за запазване на интересите по член 13, параграф 1, буква д) от посочената директива.	Въведен в ДОПК, обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г. Чл. 143п. (8)	Пълно
Член 26 Комитет 1. Комисията се подпомага от комитет, наречен "Комитет за административно сътрудничество в данъчната област". 2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО. Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.		Не подлежи на въвеждане

Член 27 Докладване На всеки пет години след 1 януари 2013 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива.	Не подлежи на въвеждане
Член 28 Отмяна на Директива 77/799/ЕИО Директива 77/799/ЕИО се отменя, считано от 1 януари 2013 г. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива.	Не подлежи на въвеждане
Член 29 Транспониране 1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, считано от 1 януари 2013 г. Въпреки това те въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 8 от настоящата директива, считано от 1 януари 2015 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки. 2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.	Пълно
Член 30 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.	Не подлежи на въвеждане
Член 31 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите-членки.	Не подлежи на въвеждане

Справка за резултатите от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
"ГЕОСТРОЙ" АД	§12 предвижда създаване на нова алинея 11 със следното съдържание: „Информацията по ал.10 се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечието, през което споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр.“ Не е ясно за какъв стандартен формуляр става дума, кой го утвърждава и по какъв начин този формуляр ще бъде сведен до знанието на компетентните органи	Не се съдържа предложение	Със законопроекта се въвеждат в българското законодателство правилата на Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Съгласно чл. 1, параграф 4 от директивата, с който се създава нов параграф 5 в чл. 20 от изменената Директива 2011/16/ЕС: „5. Стандартният формуляр, включително езиковите договорености, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, преди 1 януари 2017 г. Автоматичният обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и

			предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 8а се извършва с помощта на посочения стандартен формуляр.“ Този стандартен формуляр е задължителен за всички държави членки при осъществяване на автоматичния обмен на информация. Задължението за Комисията произтича от директивата и не следва да се транспонира в закона. Автоматичният обмен на информация се осъществява от компетентния орган безпроблемно от години чрез стандартни формуляри, приети от Комисията, без в ДОПК изрично да се посочва това задължение на Комисията.
		Не се приема	Всъщност се създава изцяло нов чл. 278а, който регламентира имуществени санкции за административни нарушения, които до момента не са съществували. В този смисъл не е коректно да се говори за завишаване на санкциите в пъти. Предложенията със законопроекта санкции в значителни размери са обусловени от една страна от необходимостта от стриктно спазване
	§22 – предвижда се изменение на текста на чл. 278а, като се променят и размерите на санкциите за непредоставяне на информация, или за предоставяне на неверни или непълни данни (ал.2). Считаме, че предвидените санкции са меко казано прекомерни. Авторите на законопроекта са завишили санкциите с повече от 100 пъти. Не считаме, че предоставящо информация лице, което е пропуснало да попълни всички данни в отчета по държави /което може да се дължи и на чисто технически пропуск/		

	следва да бъде наказвано с имуществена санкция до 150 000лв. Освен това, считаме че подходът за санкциониране, който е избрал нашият законодател като цяло, е неправилен. В много държави – членки на Европейския съюз забава при предоставяне на данни с ден или седмича не се наказва въобще. В Република България всяка забава, независимо с колко (дори с ден) задължително се санкционира. В светлината на все повече усложнените обществени отношения в бизнеса, държавата следва да подпомага бизнеса в неговата работа. С предложените промени в настоящия законопроект, за предприятията от състава на МПП се предвиждат допълнителни административни тежести, а именно подготовка на отчетите по държави. Разбираме, че това допълнително задължение за бизнеса е важно с оглед прилагане на данъчна политика и контрол, установяване на действително дължими данъци и т.н., но по никакъв начин не спомага за развитието на бизнеса и за привличането на чуждестранни инвестиции. Считаме, че при разписването на цитираните по-горе текстове следва да се подходи с известна доза либерализъм, като на бизнеса бъде предоставен и гратисен период, в който при евентуална забава да не бъде		на задълженията предвид усилията в световен мащаб за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия и за предотвратяване увреждането на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. От друга страна, за да бъде насърчено изпълнението на закона и да бъдат постигнати целите на административно-наказателната отговорност, размерът на санкциите е съобразен и с факта, че задължените лица са многонационални групи предприятия със значителни по размер приходи на консолидирана основа. Размерите на санкциите не следва да се разглеждат като пречка за развитието на бизнеса или на чуждестранните инвестиции. Санкции се налагат при установяване на нарушения. При спазване на задълженията за подаване на отчет по държави, санкции няма да има. Гратисен период не може да бъде предоставен, доколкото става дума за международни ангажименти на България в областта на обмена на информация. Ако не бъдат подадени отчети от многонационалните групи
--	--	--	--

	санкциониран, а наред с това и самите глоби да бъдат намалени. Не следва при всяка проверка от страна на данъчните органи същите да приемат бизнеса като престъпно лице, което задължително цели да укрие данъци.		предприятията, компетентният орган не би могъл да изпълни задължението си да обмени информацията с други държави, което би било неизпълнение на международен договор и директива на ЕС. Освен това неподдаването на отчет по държави в срок от съставно предприятие в България, за което държавите, участващи в обmena, са уведомени предварително, ще има неблагоприятни последици за цялата група, включително съставните предприятия, които се намират в други държави.
	§23. С този параграф от законопроекта се създават нови т. 30-45 в §1, като в голяма част от тях са разписани определени условия (посочени в съответните подбукви) – не е ясно обаче, дали авторите на закона за изменение и допълнение са имали предвид прилагането на тези условия/изисквания кумулативно или алтернативно. Така например, не е ясно дали „предварително трансгранично данъчно становище“, предмет на т. 30, е всяко такова становище отговарящо на всичките букви от а) до г) включително или е достатъчно изпълнението само на едно от цитираните условия, за да се приеме, че е налице	Приема се частично	Според нас текстовете са ясни. Когато се казва, че X следва да отговаря на следните условия или критерии, условията се прилагат кумулативно. Ако следва да се прилага едно или повече от условията, това би било изрично посочено. В т. 32 и 34 алтернативността е определена чрез съюза „или“. В т. 36 бележката е отразена, като се добавя съюза „или“.

	подобно становище.		Не се съдържа предложение	Дефиницията в т. 38 е предвидена за случаите, когато крайното предприятие майка е в друга държава, но в България има съставно предприятие от същата група и за него възникват задължения във връзка с подаването на отчети по държави. Акцентът в разпоредбата не е какъв точно е размерът на достатъчния дял, а че какъвто и да е той, съгласно съответното законодателство предприятието е задължено да съставя консолидиран финансов отчет. Ако предприятието е задължено да съставя консолидиран финансов отчет по счетоводното законодателство, то за целите на подаването на отчети по държави, то е крайно предприятие майка. За да се счита, че едно лице е крайно предприятие майка, то трябва да притежава достатъчен дял в друго предприятие, като размерът на този достатъчен дял и съответно дали едно предприятие е „крайно предприятие майка“ ще се определи от националното му законодателство. По отношение на крайно предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели в България
	Наред с това, в т. 38 е посочено, че „крайно предприятие майка“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е съставно предприятие на МГП, което отговаря на следните критерии: а) пряко или косвено притежава достатъчен дял в едно или повече други съставни предприятия на МГП.....“ Какво означава изрази „притежава достатъчен дял“? Кой ще определи дали съответното предприятие притежава достатъчен дял, за да се определи като „крайно предприятие майка“ с всички произтичащи от това законови задължения за това предприятие?		Не се съдържа предложение	Дефиницията в т. 38 е предвидена за случаите, когато крайното предприятие майка е в друга държава, но в България има съставно предприятие от същата група и за него възникват задължения във връзка с подаването на отчети по държави. Акцентът в разпоредбата не е какъв точно е размерът на достатъчния дял, а че какъвто и да е той, съгласно съответното законодателство предприятието е задължено да съставя консолидиран финансов отчет. Ако предприятието е задължено да съставя консолидиран финансов отчет по счетоводното законодателство, то за целите на подаването на отчети по държави, то е крайно предприятие майка. За да се счита, че едно лице е крайно предприятие майка, то трябва да притежава достатъчен дял в друго предприятие, като размерът на този достатъчен дял и съответно дали едно предприятие е „крайно предприятие майка“ ще се определи от националното му законодателство. По отношение на крайно предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели в България

			подходът е друг - чл. 143х, ал. 2 от законопроекта.
	Не на последно място по отношение на този параграф, в т. 45 е посочено, че „Системно неизпълнение“ по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е налице по отношение на юрисдикция, когато юрисдикция, с която Република България има влязло в сила специално международно споразумение, не предоставя редовно отчетите по държави за МГП.....“ Какво означава изреча „не предоставя редовно отчетите по държави за МГП“? Представлява ли системно нарушение по смисъла на закона, ако съответната юрисдикция е забавила представянето на един отчет, или е забавила представянето на три поредни отчета и т.н.? Считаме, че условията, криещи се зад този израз следва да бъдат дефинирани изрично.	Не се приема	С разпоредбата се въвежда Приложение III Правила за предоставяне на информация от многонационални групи от предприятия, Раздел I Определения, т. 14 към Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Обръщаме внимание, че системното нарушение се отнася за неизпълнение от страна на компетентния орган (НАП например) да извърши автоматичен обмен на подадените отчети по държави (който се извършва веднъж годишно по отношение на всички подадени в България отчети). Не се урежда неизпълнение на конкретно лице, а на държавата/юрисдикцията.
	§26, ал. 3 е предвидено за отчетната данъчна година, започваща на 1 януари 2016г. или по-късно през тази година, уведомлението по чл. 143ш да се подадат в срок до 30.09.2017г. С оглед на това, че	Приема се	Срокът е удължен до 31 декември 2017 г. Обръщаме внимание, че става дума за подаване на уведомление кой ще подаде отчета, в коя държава и за коя МГП, а не за срок за подаване на

	законопроектът е все още на етап проект, същият все още не е разгледан в Народното събрание, то считаме че крайният срок е кратък , като предлагаме същият да бъде удължен поне до края на 2017г.		отчета по държави изобщо.
--	---	--	---------------------------

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 305

от 5 юни 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02,01...-40.....

... 5... юни... 2017 г.

ДО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	402-01-1
Дата	05 / 06 2017 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ**

г-н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № ...305..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 450-01-48 / 06.06. 2017 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, № 702-01-1, внесен от Министерски съвет на 05.06.2017 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове
- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

